

Маргаритко, моя квітко (трилогія) (скорочено)

Крістіне Нестлінгер

Крістіне Нестлінгер

Маргаритко, моя квітко (трилогія)

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

МАРГАРИТА ЗАКМАЄР

РОЗДІЛ 1, У ЯКОМУ НЕМАЄ ЩЕ Й НАТЯКУ НА ПОДІЇ, А ТІЛЬКИ ОПИСУЮТЬСЯ П'ЯТЬ РЮКЗАКІВ, ПРИЧОМУ З ПОГЛЯДУ СУСІДІВ

Маргариті Марії Закмаєр було 14 років, вона мала сірі очі, волосся кольору спанієля, малесенький дитячий носик, на зріст була 160 сантиметрів і важила 64 кілограми 300 грамів. Важко сказати, чи була вона товстою, бо це – річ відносна. На уроці фізкультури, поряд з худими Евеліною та Сабіною, Маргарита почувалася неймовірно тлустою. Удома ж, біля тата, мами, Гансика й Меді, вона здавалася собі доволі стрункою. А бабуся, яка мешкала в Цветлі, вважала Маргариту навіть худю.

Маргариті не хотілося бути товстою, тому вона любила їздити до бабусі у Цветль або сидіти вдома, не дуже любила школу і дуже ненавиділа спортзал. Десять контрольних з англійської були їй приємніші за одну годину фізкультури. Торік, коли вчителька фізкультури пішла в декрет, для Маргарити настали кращі часи, бо на заміну прислали наївну й милосердну особу, котра охоче вірила всім поясненням.

Тато, якого звали Егон, працював у конторі макаронної фабрики. Свого черева він не приховував, а поважно ніс його над штанами. У нього були ошатні чорні блискучі вуса, і він постійно їх підкручував. Маму звали Елізабет, і вона страшенно любила кухарити. Вона була домохазяйкою.

Маргаритиному братові Гансику було 12 років, і він часто тримав вказівний палець лівої руки у правій ніздрі. Жодна найзавзятіша вчителька молодших класів не змогла відівчити його від цього. Ганс колекціонував пташине пір'я, мав три величезні альбоми з пір'їнами всіляких птахів. Сестричка Меді мала 6 років, постійно нудилась, скигдила і вередувала. Вона вже півтора місяці ходила до школи і дуже не любила її. Закмаєри ставились одне до одного зі зворушливою ніжністю, і навіть вічне нудження-марудження Меді зносили без особливих нарікань.

Маргарита любила жувати своє волосся. Деколи, особливо під час нудних уроків, плела з гривки маленькі кіски. Вона полюбляла тягнути себе за пальці, аж доки не хруснуть суглоби. Чухала свій живіт, хоча він їй і не свербів, а крім того, розмальовувала ліву руку кульковою ручкою. А ще Маргарита часто принохувалася:

коли вона когось уважно слухала, то ніби вловлювала якийсь підозрілий і дуже непристойний запах. Маргарита читала романи з життя аристократів, але потайки, бо соромилася цього.

У будинку, де жила Маргарита, до неї та її родини ставилися не вельми приязно. Їх не називали "сім'я Закмаєрів", а говорили: "Заки-Рюкзакі". Це вигадав Конні, син сусідів. Конні був неймовірно худий, і грубаси веселили його більше, ніж будь-який найсмішніший анекдот. Щонеділі, коли о 9 ранку Закмаєри виїжджали до цветльської бабусі, Конні слідкував за ними. Він кликав батьків, і коли машина осідала під вагою Закмаєрів, Конні і його батьки реготали. Кожної неділі тато Конні кричав: "Закладаюся, що сьогодні Рюкзачиха не пролізе у двері!" А мама Конні вигукувала: "Вона застрягла! Вона застрягла! За цей тиждень її гепи стала ще ширша!" І всі троє дуже засмучувалися, коли маленьке блакитне авто таки виїжджало за ворота.

РОЗДІЛ 2, У ЯКОМУ В МАРГАРИТИНОЇ МАМИ З'ЯВЛЯЄТЬСЯ ДЕКІЛЬКА ДИВНИХ ЗВИЧОК, А МАРГАРИТІ ДОВОДИТЬСЯ СПАНТЕЛИЧЕНО ПОДИВИТИСЯ ПРАВДІ В ОЧІ

Якось зустрічалися випускники маминого класу, бо було 15 років після закінчення школи. Наступного ранку Маргарита помітила, що з мамою щось не так: перед нею не було звичних тостів, масла, кави, шинки та сиру. На столі було лиш горнятко чаю. Маргарита намастила собі маслом і медом три булочки, заколотила півлітровий кухоль какао. Тато стояв за плитою і смажив собі яєчню з салом. Гансик і Меді ще хлюпались у лазничці. Тато поглянув на горнятко чаю, яке стояло перед мамою, і спитав: "Ти що, мамо, зіпсувала собі шлунок?" Але у відповідь мама сказала тільки: "Гм-м".

Маргарита, як і тато, не мала часу дивуватися мовчанню мами. Дівчина так запізнювалася до школи, що вибігла з квартири з розв'язаними шнурівками та скуйовдженим волоссям. За нормальних обставин воно в неї було зав'язане у два мавпячі хвостики над вухами. Так, як сьогодні, Маргарита ще ніколи не запізнювалася. А сталося це тому, що напередодні вони з Гансиком, татом і Меді були у цветльської бабусі без мами. Саме мама завжди нагадувала татові, коли треба було їхати додому. Оскільки ж учора вона була на зустрічі однокласників, то тата не було кому підганяти.

Маргарита побігла на трамвайну зупинку. Вона не любила бігати через свої груди. Коли вона бігла, вони хитались і здригалися з кожним кроком, Маргариті це було неприємно, бо вона їх відчувала, помічала, що вони в неї є. А на думку Маргарити, тіло мало бути непомітне. Мама порадила їй носити бюстгальтер. Але для Маргаритиних грудей, широких, але доволі пласких, неможливо було підібрати нічого.

На трамвайній зупинці Маргарита помітила, що один її підколінок одягнутий навиворіт. Крім того, Маргарита раптом збагнула, що запізнюється ще більше, ніж думала, бо трамвай, який під'їхав, був майже порожній. Вона стягнула підколінок і вивернула його. Саме в той момент, коли вона з цим упоралася, трамвай зупинився, й у найближчі до неї двері вскочив захеканий Флоріан Кальб. У трамваї вона сиділа з піднятою догори головою ногою і дивилася на Флоріана Кальба. Флоріан Кальб учився з Маргаритою в одному класі. Доволі високий і симпатичний, він часто бував дещо підлим. Флоріан зареготав з Маргарити, бо вважав, що вона вдягається у транспорті.

На останній зупинці перед школою, підсіли Уші Маєр і Уші Коль. Флоріан негайно поділився з ними новиною, що Маргарита вдягається у трамвай. Маргарита запротестувала. Флоріан і обидві Уші сміялися, але вони у принципі любили сміятися.

Флоріан спізнювався часто, а дівчата трохи хвилювалися. Коли вони зайшли у клас, Флоріан збрехав вчителеві, що зламався трамвай. І як доказ, що він говорить правду, Флоріан сказав, що запізнилася навіть Маргарита Закмаєр, а вона, мовляв, завжди пунктуальна. Маргарита наважилася збрехати, що трамвай дійсно зламався. На уроці Маргарита думала, що коли з неї сміється Флоріан, вона не гнівається, а сумує.

Після уроків Маргарита пішла додому пішки разом зі Сабіною. Сабіна була чимось на кшталт Маргаритиної подруги. Та це була несправжня подруга, бо Сабіна міняла подруг, як дехто міняє картини в рамці. То Маргарита була в рамці, то обидві Уші, тоді приходила черга Каті, потім – Софі й урешті знову Маргарити. Сабіна відпровадила Маргариту до самих воріт її будинку.

Маргарита була голодна і мріяла про макарони з шинкою та салатом із помідорів. У понеділок в родині Закмаєрів на обід зазвичай були саме такі страви. Потайки Маргаритин шлунок сподівався ще й на те, що мамі знову захотілося щось спекти. Але на обід мама приготувала цвітну капусту з маслом і сухарями. Меді та Гансик обурювалися з приводу цвітної капусти і вимагали на десерт хліба зі смальцем. Мама говорила лише "гм-м" і не їла взагалі. Вона знову дивилась у свій сумний чай, укинувши в нього дві маленькі таблеточки. Маргарита була переконана, що на зустрічі випускників мама зіпсувала собі шлунок.

Згодом Гансик сказав Маргариті, що мама робить вправи. Це було дуже дивно. Діти вирішили почекати, поки прийде тато. Гансик пішов до свого двоповерхового ліжка, виліз по драбині нагору, завалився на матрац, заткав праву ніздрю вказівним пальцем лівої руки й задрімав. Пообідній сон – це для Гансика завжди було святе! Маргарита зробила домашні завдання, а потім читала роман із серії "Захопливі історії з життя аристократів". Ніхто не забороняв Маргариті читати 64-сторінкові романчики, але вона це приховувала. Раптом дівчина зрозуміла, що головного героя уявляє Флоріаном Кальбом. А потім Маргарита почала розглядати себе у дзеркалі, хоч рідко це робила. Вона уважно розглянула свої ясні очі, маленький носик, кучері кольору спанієля. Дівчина зробила висновок, що її серце "до кінця" належало Флоріанові Кальбу! Вона кохала його!

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 3, У ЯКОМУ ТАТО НЕДОСТАТНЬО СЕРЙОЗНО СПРИЙМАЄ МАМИНІ НОВІ ЗВИЧКИ, МАРГАРИТА ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ З ФЛОРІАНОМ КАЛЬБОМ НЕ ЗОВСІМ ТАК, ЯК БИ ЇЙ ХОТІЛОСЬ, А МЕДІ РОЗПОВІДАЄ НОВИНУ, ТА ЇЙ НІХТО НЕ ВІРИТЬ

Дивна поведінка Маргаритиної мами не змінилась і тоді, коли з роботи повернувся тато. Мама говорила лише "гм-м". Недавно мама уклала з Меді угоду: за кожну виконану вправу з письма та математики вони грали в якусь гру. Але сьогодні мама не

грала з дочкою. Тато крутив вуса і не знав, що й думати. На вечерю мама собі взяла лише горнятко чаю. Тато сказав, що макарони недосолені, а гуляш переперчений! Такого в родині Закмаєрів ще не траплялося. Мама сказала, що не могла скуштувати, бо нічого не їсть. Вона пояснила, що в неї нема проблем зі шлунком, вона просто на дієті, доки не влізе у спідницю 40-го розміру. "А для мене ти і так симпатюлька", – сказав тато і скрутив зі своїх вусів веселі шістки. Мама не витримала і сказала, що худне сама для себе. Батьки почали сперечатися, і Маргарита пішла до дитячої кімнати. Вона звикла до мирного родинного життя і була геть спантеличена. Мама ніколи так не кричала на тата. Навіть під час попередніх дієт. Тоді вона була просто небагатослівна і трішки знервована.

Згодом, коли Маргарита стояла в лазничці й чистила зуби, до неї зайшов тато. Він сказав, що у всьому винна зустріч випускників, і ще там була одна така Марі-Луїза, колишня мамина подруга. Вона теж раніше була повна, а тепер схудла. Маргарита сказала татові, що закохалася, але це нещасливе кохання. Тато не знав, що казати, тому мовчав. Маргарита пошкодувала, що розповіла йому. Але потім тато запитав, хто цей хлопець. Певно, що тато знав Флоріана Кальба. Маргарита ходила з ним у садок. Але вона сказала татові, що він не знає хлопця. Маргарита збрехала, бо згадала, що тато завжди називав Флоріана Кальба "поганим хлопцем". Потім вона сказала, що пожартувала, і тато полегшено зітхнув.

Наступного дня Габрієла, однокласниця Маргарити, святкувала день народження. Її вечірки славилися на всю школу. Маргариту запрошували кожного року. Та не через те, що вона аж так дуже товаришувала з Габрієлою, а на вимогу Габрієлиної мами, бо Габрієлін батько працював на макаронній фабриці разом із Маргаритиним татом, а Габрієлина мама трохи приятелювала з Маргаритиною мамою. Крім того, Габрієлина мама вважала Маргариту надзвичайно милою, просто чудовою дитиною. Друзів, котрих Габрієла вибирала собі сама, були "типами". Один, худенький бліденький хлопчик, мав на правій щоці метелика, витатуйованого в натуральну величину. В іншого був гладко виголений череп. В однієї дівчини зачіска виглядала, як перука з вусів.

Вусата Голова та Метеликова Щока теж були на вечірці. Тип із метеликом на щоці був повністю запакований у чорну шкіру. Маргариті подобалися такі "типи", бо вони ні до кого не чіплялися. Самі курили, пили, та нікого не змушували. І їм було по цимбалах, худий ти чи грубий. Для Маргарити така поведінка була не зовсім звичною. На вечірках Сабіни, наприклад, усі курили, а хто не хотів, того відразу ж обзивали "малятком-немовлятком". Танцювати Маргарита наважувалася теж лише на Габрієлиних вечірках. Найкраще в неї це виходило з голомозим. А ще з тими типами можна було непогано поспілкуватися. Габрієла теж була цілком нормальна. Маргариті набагато більше хотілося товаришувати з нею, ніж зі зрадливою Сабіною.

Флоріан Кальб не дуже вписувався в Габрієлину тусівку. Якось він навіть заявив, що "типи" смердять і що, можливо, в них воші. "І вдягаються так, що просто атас!" Флоріан Кальб лише тому домагався, щоби його запросили, бо на вечірку мала прийти кухня Габрієли Доріс. Він її обожнював, але Доріс його не любила.

Маргарита багато танцювала з голомозим. Поміж тим спостерігала за Флоріаном Кальбом, який бігав за Доріс. Флоріан багато пив, і Маргариту це хвилювало. Вона почала хвилюватися за Флоріана і поділилася своєю тривогою з Габріелою. Та страшенно розсердилась, бо татову пляшку віскі він взяв без дозволу. О десятій прийшла Габрієлина мама й оголосила, що свято закінчене. Усі почали розходитися. Маргарита ще трохи залишилась і допомогла прибрати. Коли Габрієла проводжала Маргариту до брами, дівчата знайшли п'яного Флоріана Кальба. Габрієла благала Маргариту забрати хлопця звідси, щоб її мама не побачила.

Маргарита вела хлопця попід руку й підштовхувала вперед. Щоправда, Флоріана постійно тягнуло кружляти. Тричі Флоріан падав Маргариті на шию. Найбільше Маргариті хотілося просто взяти й утекти. Була десь одинадцята, і в місті було повно людей. Вони сердито поглядали на них із Флоріаном. Зібравши всю волю в кулак, Маргарита дотягла його до дверей дому. Батьки вийшли і забрали сина.

Наступного дня Флоріан не прийшов до школи. Маргарита мріяла, що відтепер він ніколи не буде її висміювати і глузувати з неї. Вона ж допомогла йому в тяжку годину.

Коли Маргарита прийшла додому, мами вдома не було. Гансик сидів у дитячій кімнаті і сказав, що мама в Марі-Луїзи, а Меді забрала з собою. Брат вважав, що це Марі-Луїза в усьому винна, бо підбила маму на голодування. Маргарита вважала, що це мамине право, але Гансик був на боці батька, який був рішуче налаштований. Мама повернулася близько шостої години. Меді була незвично весела і щебетала без упину про якогось Пепі – маленького хлопчика, і Сепі – кота. На вечерю мама жувала жуйку і не їла нічого. Та "гм-м" вона вже не казала. Вона розмовляла нормально і здавалася веселою.

Після вечері Гансик почав сортувати свою колекцію пір'їн, розклавши їх на великому столі у вітальні, тато пив пиво і дивився телевизор. Мама була в кухні, де прасувала одяг. Раптом Меді сказала, що мама з наступного понеділка буде прибиральницею у придворного радника. Маргарита і Гансик засміялися, бо це видавалося жартом. Тато теж засміявся.

РОЗДІЛ 4, У ЯКОМУ ДВА ВІЗОЧКИ НАПАКОВУЮТЬСЯ ХАРЧАМИ ВЩЕРТЬ, СИВИЙ ПАН З ЛЮЛЬКОЮ НЕ НА ЖАРТ ВИВОДИТЬ ІЗ РІВНОВАГИ ТАТА І ДЕЩО ЗМІНЮЮТЬСЯ МАРГАРИТИНІ УЯВЛЕННЯ ПРО СПРАВЖНЮ ЛЮБОВ

Флоріан не ходив до школи весь тиждень, і Маргарита вже подумувала, чи не зателефонувати йому додому. Вона дуже хвилювалася за нього і розповіла мамі, як він напився. Мама вважала, що цілком нормально довідатися про самопочуття хворого однокласника. Маргарита не наважилася подзвонити.

До суботи вдома все було мирно. Мама навіть почала трохи їсти. У лазничці вона повісила табличку, куди щоранку записувала свою вагу. Згідно з цими записами, мамина вага почала зменшуватися.

Непорозуміння в родині Закмаєрів почались у суботу зранку, коли всі поїхала по продукти. Проходячи повз гори продуктів, мама без жодного ентузіазму попихала перед собою візочок і нічого не купляла. Тато сварився, тому мама пішла пити каву, а

тато і Маргарита робили покупки. Тато купував надзвичайно багато. Навіть макарони, хоча міг вагонами брати їх на роботі задурно. У мами очі на лоба полізли, коли вона побачила переповнений багажник і гору целофанових мішечків, але вона не сказала нічого. Дорогою додому мама сказала, що завтра не їде до Цветля, бо маківник і свиняча печеня будуть для неї занадто великою спокусою.

У неділю мама лишилася вдома з Меді. Цветльська бабуса спитала, чи в подружжя нема часом кризи. Тато виклав усю правду, і бабуса безмежно обурилася. Маргарита ще ніколи не бачила її такою розгніваною. Бабуса оголосила мамину діету зрадою всього роду Закмаєрів і сказала, що усі Закмаєри трошки товсті. Маргарита звернула бабусину увагу на те, що мама не може мати зазмаєрівських генів, бо вона просто вийшла заміж за одного із Закмаєрів. Тато зазначив, що винна така собі Марі-Луїза, яка була колись подругою Елізабет, але потім поїхала до Англії і вийшла там заміж, народила трьох дітей. Але тепер повернулася розлучена і з однією дитиною, бо двоє інших залишилися з батьком. І після розлучення вона скинула тридцять кілограмів.

Тато вирішив поїхати додому раніше. Дорогою додому Гансик запитав батька, з ким, в разі розлучення, залишились би вони. Тато сказав, що розлучатися з мамою не хоче, але якби таке сталося, то старших би взяв собі, а з Меді йому було б тяжко дати раду. Маргарита сказала, що цілком так само могло бути в Марі-Луїзи. Тато вже захопився цією ідеєю і продовжував уголос розмірковувати, як би виглядало життя такої трійці – Гансик, Маргарита, тато. Він дійшов висновку, що це все вимагало би лише "перерозподілу та переструктурування". Він був переконаний, що все би функціонувало бездоганно, а прибиральниці би їм допомагали.

Вдома у мами був гість – літній сивий пан. Він курих люльку, тримаючи на колінах Меді. Це був пан радник, у якого мама мала працювати. Радник приніс велетенський букет жовтих троянд. Коли пан радник пішов, Меді знов сказала, що мама буде прибиральницею, і нарешті, її слова тато сприйняв без сміху. Мама пояснила, що пан придворний радник Майзенгаєр живе сам і шукає людину, яка би давала лад його господарству. І від завтра цією людиною стане вона. Тато почав сваритися. Він говорив, що заробляє достатньо грошей і тому його жінці не потрібно працювати. Мама пояснила, що цю роботу їй знайшла Марі-Луїза, а першокласна вона тому, що працювати в радника вона буде неофіційно, тому не сплачуватиме жодних податків, до того ж, платить радник по-королівськи та ще й живе неподалік. Їй не треба бути пунктуальною, а якщо вряди-годи у неї не буде часу, то це теж не страшно. Мама мала варити йому їсти і гуляти з його псом.

Маргарита не могла слухати сварку. Подзвонив телефон. Це був Флоріан Кальб. Маргарита ще ніколи не розмовляла з ним по телефону. Слухавка трохи тремтіла, бо в неї тряслися руки. Він питав завдання з математики, бо його батьки вимагали, щоб він зробив завдання за усі дні, коли не ходив у школу. Хлопець подякував, що Маргарита завела його додому. Дівчина набралася мужності і спитала, чи можна до нього зайти і принести зошит, щоб він переписав. Флоріан зрадів і сказав приходити пів на сьому. Саме тоді його батьків не буде.

Лишалась година до зустрічі з хлопцем, тому Маргарита хотіла причепуритися. Вона втиснулась у Гансикові джинси. Натягти їх вдалося з величезними зусиллями, а блискавку вона заціпнула тільки після того, як лягла горілиць на підлогу. Маргарита витягла зі шафи мамину чорну шовкову блузку 50-го розміру. Блузка оповила її вільними хвилями і прикрила ковбаску сала, що утворилася на животі через тісні джинси. І насамкінець Маргарита закрутила собі на голові "гульку", бо десь вичитала, що така зачіска "видовжує" круглі обличчя. Ніхто навіть не звернув уваги, коли Маргарита сказала, що йде до Флоріана.

Під будинком хлопця Маргарита почекала, поки вийшли його батьки. Флоріан турбувався, щоб Маргариту ніхто не побачив. Він затягнув її в коридор, а потім потягнув Маргариту до своєї кімнати. Згодом вона диктувала, а Флоріан писав. Маргарита продиктувала йому три сторінки, а тоді спробувала пояснити кути, осі і трикутники, та в математиці Флоріан ніколи не був світилом. Тож дівчина підійшла до столу і, нахилившись над Флоріаном, почала пояснювати, що робити. У процесі цього пояснення Маргаритин бюст ліг Флоріанові на плече, та це сталося зовсім ненавмисно.

Вуха в Флоріана почервоніли, стали темно-вишневі, й у них почало трохи дзвеніти. Хлопець відсунувся і, вказавши на вільну половину стільця, запропонував: "Сідай сюди!" Стілець не витримав Маргарити. Вони впали на підлогу. Маргарита опинилася на підлозі в тісних обіймах, а двоноге крісло – над ними. "Від тебе гарно пахне", – сказав Флоріан. Мамина блузка була напахнючена "Міс Діор". Флоріан спитав, чи дівчина вже цілувалася. Маргарита не відповіла і подумала, що настав час визволятися з обіймів Флоріана. Вона відкотилася убік. Флоріан покотився за нею. Вона попросила відпустити її. Флоріан не відпустив, а натомість раптом поцілував. Маргарита часто уявляла собі "пертий поцілунок". Чи відповідав поцілунок Флоріана її уявленням – подумати про це вона не встигла, бо її увагу відволік тихенький, але жахливий звук. Клаптик маминої шовкової блузки й одна з ніжок стільця зчепились одне з одним, і коли злякана Флоріановою активністю Маргарита смикнулася, почувся тихе й підле "трісь!"

Мамина блузка роздерлась уздовж усієї спини, від коміра до самого низу. Флоріан, не здогадуючись про це, поцілував Маргариту ще раз. При цьому він помацав її за груди. Маргариту це розсердило. Вона, щоправда, дозволила поцілувати себе ще раз, але майже не брала участі у другому поцілунку. Флоріан зажадав третього поцілунку. Маргарита не протестувала і була глибоко розчарована, що й за третім разом її не охопило жодне глибоке чи могутнє почуття. А от Флоріан, здавалося, був цілком задоволений. Посміхаючись від одного червонючого вуха до другого, він спробував розціпнути мамину блузку. Маргарита почала захищатися. Флоріан сказав: "Тепер ти моя дівчина, і я маю право побачити тебе голою!" Але Маргарита тримала блузку обома руками. Жодна людина не мала права побачити її ковбаску сала!

Згодом хлопець сказав Маргариті, щоб у школі про це нікому не казала. На прощання Флоріан поцілував Маргариту ще раз.

Вдома мама і Меді спали. Тата не було, а Гансик попросив сестру зіграти в карти.

Вони просиділи до 12 ночі, поки не прийшов п'яний тато. Він не хотів йти спати до мами, тому ліг на диван.

Наступного дня у школі Маргарита була невиспана і весь час боролася з позіхами. Флоріан навіть не дивився у її бік.

Дорогою додому Сабіна спитала Маргариту, чи це правда, що вона цілувалася з Флоріаном, і він мацав її за груди. Маргарита зблідла. На очі їй навернулися сльози. "Та нема чого плакати", – спробувала заспокоїти її Сабіна. Але Маргарита не могла стримати сліз. Дівчина побігла додому. Вдома Маргарита усе розповіла мамі. Мама була обурена. Подерта блузка її не хвилювала. Але сказала дочці подумати, чи дійсно їй подобається Флоріан.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 5, ЯКИЙ ЧИТАЧ, ЯКЩО ЙОГО ЦІКАВЛЯТЬ САМІ ЛИШЕ НАПРУЖЕНІ КУЛЬМІНАЦІЇ, СПОКІЙНО МОЖЕ ПРОПУСТИТИ, ОСКІЛЬКИ ТУТ ЗМАЛЬОВАНО ТІЛЬКИ ПОСЛІДОВНИЙ РОЗВИТОК ПОДІЙ І ЗАГРОЗЛИВЕ ЗАГОСТРЕННЯ СИТУАЦІЇ

Маргарита і справді "заглибилась у себе" й почала обмірковувати своє ставлення до Флоріана Кальба, намагаючись зрозуміти, чи йдеться тут про "справжню" любов, чи про "помилкову". Вона вже майже дійшла висновку, що в її почуття закралася прикра помилка, аж тут раптом задзвонив телефон. То був Флоріан. Маргарита не встигла набрати повітря, щоби висловити всю свою зневагу, як Флоріан уже повідомляв, що стоїть у телефонній будці перед Маргаритиним будинком, що в нього немає вже монет, і тому він не може довше говорити і чекає, щоби Маргарита негайно спустилася до нього.

Флоріан Кальб дійсно чекав внизу. Гансик не хотів вірити, що до сестри прийшов хлопець. Маргарита і Ганс навіть заклалися на десятку, що дівчина підійде до хлопця, вони говоритимуть і торкнуться одне одного.

Маргарита побігла до Флоріана, щоб сказати: "Я вийшла, щоби сказати тобі, що більше нічого не хочу про тебе чути. Бо ти підла свиня!". Флоріан зустрів її і поклав їй руки на плечі. Маргарита подумала: "Ну, Гансикові, певно, цього буде досить! Він уже може йти класти на стіл свою десятку!" А сама лише вимовила: "Ти підла свиня!" Флоріан нічого не розумів. Маргарита мало не плакала. Вона розвернулася і попрямувала до воріт, але Флоріан побіг за нею і схопив її за руку. Він вимагав пояснень. Маргарита спробувала вирватися від Флоріана, та він міцно тримав її. Дівчина шарпнулася і раптом вислизнула з плаща. Флоріан ухопив порожній рукав. Маргарита була в розпачі. До того ж, на ній була тільки тоненька футболка, яка майже не гріла і крізь яку було чітко видно її опуклі груди й ковбаску сала на животі. Взамін на плащ вона розповіла про те, що вся школа знає про їхні поцілунки. Флоріан виправдовувався, казав, що розповів лише, що Маргарита була в нього, бо усі питали, звідки він взяв завдання з математики. Хлопець потягнув Маргариту до парку. Глибоко в душі вона все-таки зовсім трішечки сподівалася на те, що насправді "все було зовсім

інакше". Маргарита вважала, що Флоріанові треба дати шанс, аби потім не довелося картати себе.

У маленькому парку не було ні душі. Погода для прогулянок була і справді не найкраща. Сіре небо, холодний вітер. Починав накрапати дощ. Вони сіли на лавочку. Флоріан сказав, що розповів лише Александерові Гюберлю, а більше нікому. Маргарита не вірила. Флоріан поклявся: "Батько, мати, дитина, кров і смертна година". Це була, мабуть, найбільша і найсвятіша клятва, яку можна було почути в Маргаритиних колах. Маргарита зітхнула. Дуже тихо і дуже сумно, бо вся ця розмова з Флоріаном була надто складна. Оскільки Маргарита не могла розповідати про свої справжні почуття і наводити справжні аргументи, вона обмежилася тільки тим, що дорікнула Флоріанові за балакучість: "Ти ж сказав, що все має бути в секреті! А сам таляпаєш язиком!" Ще добрі пів години вони розмовляли. Почалася злива. Маргарита скинула плащ і натягнула його на голову, як намет. Флоріан попросився до неї. Маргарита підняла свій "дашок" і впустила під нього Флоріана. Хлопець міцно притулився до Маргарити, і вона помітила, що їй це приємно. У плащі-наметі Маргарита почувала себе дедалі ліпше. Тут було тепло і темно. Флоріан загорнувся у плащ і обняв Маргариту. "Тобі не холодно?" - запитав Флоріан. Він спробував притиснути Маргариту до себе ще трішечки міцніше, а оскільки робив це обіруч, то кінчики плаща, які він тримав однією рукою, вислизнули з його пальців, плащ зісковзнув, і голова Флоріана опинилася під зливою. Він сказав, що йому так добре. Маргариті теж захотілося. Так вони і просиділи на лавочці, міцно притулившись одне до одного, аж поки не скінчився дощ. Футболка прилипла до Маргарити, тому було видно пипки грудей і ковбаску сала. Маргарита хотіла вдягти плащ, який відібрав Флоріан. Він уважно приглядався до Маргарити, причому в такий спосіб, який у романах із життя аристократів часто окреслювали словами: "він роздягав її поглядом". Маргарита вдягнула плащ і знову стала почуватися набагато впевненіше.

Хлопець побіг додому, бо до нього мав прийти репетитор з англійської. Маргарита подивилася йому вслід. Вона не розуміла: брехун він чи все-таки ні? Вона йому таки подобається чи не подобається?

Вдома мама відправила Маргариту у гарячу ванну і сказала, що Гансик залишив для неї якісь гроші. Поки Маргарита грілася у ванні, мама розповіла, що скинула 7 кілограмів, а в радника було якось незвично: він за все дякує, в нього і немає ніякого бруду, а його собака дуже повільна. Раптом прибігла Меді і показала, що її скарбничку пограбував Гансик. Маргарита призналася про парі з братом, а мама сказала, що він зробив нечесно і мусить віддати ту десятку.

Маргарита розказала мамі про Флоріанові відмовки та побрехеньки, переповіла дослівно все. От тільки про те, як гарно їй було під дашком плаща-намету, вона не згадала. Мама сказала, що на її думку, Кальб веде нечесну гру: йому хочеться цілуватися, тулитися, мацатись, але Маргарита для нього недостатньо вродлива, щоби визнати перед іншими, що вона його дівчина. Маргариті подобалося, що мама переживає через неї і любить її.

Дівчина хотіла зачесати волосся і не змогла знайти бальзам. Меді не могла побігти купити його, бо дивилася улюблений серіал, а коли мама почала збиратися в магазин, прийшов тато, тому мама відправила по бальзам його. Тато розсердився, але пішов. А коли повернувся, то побачив радникові під штанці, які мама принесла, щоб випрати. Тато кричав і лютував. А потім сказав, що коли мама заробляє гроші, то хай віддає до спільного сімейного бюджету. Мама сказала, що збирає гроші, бо їй самій знадобиться помічниця, адже наступної осені вона йде вчитися, бо хоче стати соціальною працівницею. Меді уже знала про це і сказала, що буде гарно, бо мама буде працювати разом із Марі-Луїзою, а її із Сепі і Пепі буде на цей час брати до себе Веті! Татове обличчя почервоніло від гніву. "Як це приємно, – закричав він, – дізнаватися від шестирічної доньки про плани своєї дружини!"

РОЗДІЛ 6, У ЯКОМУ МАРГАРИТА НЕ ЛИШЕ БАЧИТЬ ПОГАНІ СНИ, АЛЕ І ЗАГАЛОМ ПОЧУВАЄ СЕБЕ ДОСИТЬ ПАСКУДНО, ЩО СУТТЄВО ВПЛИВАЄ НА ЇЇ РОЗПОРЯДОК ДНЯ

Тієї ночі Маргарита страшенно погано спала. Їй снилася якась чортівня. Зранку Маргарита, бліда, запухла, з колами під очима, ледве виповзла з дитячої. У коридорі вона нашттовхнулася на тата, котрий саме прямував у туалет. Добре, що він вчасно схопив її за плечі, бо інакше вона би неодмінно зашпорталася. Поглянувши на Маргариту, тато скрикнув, що з дитиною щось негаразд. Мама подумала, що вчора дочка застудилася і вклала її у ліжко. Тато сказав мамі, що треба бути з дитиною, а не йти до радника. Мама зневажливо подивилася на тата: "Раніше ти ж навіть не хотів знати, на що хворіє твоє потомство – на кір чи на вітрянку!"

Маргарита сказала, що не знає, як насправді себе почуває, що вона жахливо погано спала і бачила страшні сни. Їй просто хотілося спати.

Меді і Гансик пішли до школи, тато – на роботу. Згодом Маргарита сказала мамі, щоб ішла до радника, бо вона не хвора. Мама не хотіла йти, але дочка переконала її.

Коли мама пішла, Маргарита взялася читати свої романи. Вдома вже не було непрочитаних аристократичних романів, тому дівчина вирішила піти в пункт книжкового обміну і принести собі нове шляхетне читво. Прийшовши, вона побачила, що там працюють лише після обіду. Маргарита купила зелене яблуко і почвалала в парк. Коли вона присіла на лавочку, до неї підсів хтось із ніг до голови вбраний у чорну шкіру. Це був той тип із метеликом на щоці. На Габрієлиному дні народження він мав зовсім іншу зачіску. Тепер його голова була гладесенько поголена. Тільки на маківці стирчав чорний жмуток волосся. Як розтріпаний пензлик, кінчик якого вмочили в руду фарбу. "Здоров, Маргаритко, моя квітко", – привітався тип із метеликом, і Маргарита задумалася, як його звали. Олаф, вирішила вона, здається, саме так його всі називали на Габрієліній вечірці. "Здоров, Олафе", – кивнула вона. "Олаф – це той голомозий, – уточнив тип із метеликом. — А я Гінцель!" Він простягнув руку, і Маргарита дала йому яблуко, Гінцель вкусив його і скривився. Маргарита стурбовано оглянула його. Там, де вкусив Гінцель, залишилися сліди крові. У хлопця були проблеми з зубами, але він сказав, що до зубного не піде. Маргарита бачила, що його різці темно-коричневі й

надщерблені.

Гінцель витяг із кишені губну гармонію і почав грати колискову. Звучало гарно. Тоді простягнув гармонію Маргариті. Вона невпевнено взяла інструмент. Їй згадалися сліди крові на яблуку і надщерблені зуби. Їй було бридко підносити до вуст губну гармонію, на якій щойно грав хлопець із гнилими зубами. Однак Маргарита боялася, що, коли вона відхилить дружню пропозицію Гінцеля, той здогадається про причину, а ображати хлопця вона не хотіла. Маргарита обережно наблизилась гармонію до губ. На щастя, ні запаху, ні присмаку вона не відчула. Раніше Маргарита багато грала на губній гармонії. Оскільки вона мала слух, у неї виходило це добре.

Потім Гінцель витяг маленьку сопілочку. Хлопець загравав мелодію, доволі дивну, але приємну. Згодом хлопець запросив Маргариту у кав'ярню "Ваксельбергер". Маргарита пояснила Гінцелю, що вона, на жаль, не може піти до кав'ярні, бо після купівлі яблука не має грошей. Хлопець сказав, що пригощає. Маргарита зраділа запрошенню. Посидіти в кав'ярні – для неї це було ознакою дорослості.

Маленька кав'ярня мала брудні вікна, зайняті були лише два столики. Двоє відвідувачів були учнями з Маргаритиної школи. Гінцель пояснив, що ці учні часто прогулюють школу і сидять тут. Старенький офіціант видавався страшним. У нього була неймовірно моторошна голова: шкіра на щоках нагадувала тісто, нижня губа, фіолетового кольору і без будь-яких м'язів, звисала на тремтяче підборіддя, відкриваючи ряд зубів гірчичного кольору. Та найстрашнішими були офіціантові очі: одне – мов вузька щілинка, друге – велетенське, темно-сіре та вирячене.

Маргариті страшенно хотілося щось з'їсти, та вона не хотіла наповнювати шлунок за рахунок Гінцеля. Хлопець замовив чай і горіхові рогалики. Гінцель розповів, що приходить сюди щодня. Хлопець розповів, що його старі не можуть дочекатися, поки він закінчить школу. Вони платять за його вечірню школу і не грузять його. Гінцель мріяв стати столяром, таким, котрий вручну робить ліжка, крісла, столи. А ще хотів бути садівником. А зараз пробує, чи можна жити просто так. Бо батько дає йому гроші, а коли не даватиме, то можна запросто прогодуватись тим, що викидають з магазинів. І завжди знайдеться хтось, хто поставить тобі каву і почастує цигаркою. "Але ж ти не можеш жебракувати і порпатися у смітниках!" – Маргарита була в розпачі. "А чому би й ні?" – здивувався Гінцель. Він сказав, що з житлом теж нема проблем: улітку можна навіть в парку спати. Маргарита їла рогалики і розмірковувала: "Він усе це серйозно чи просто так? На балакуна, – вирішила Маргарита, – Гінцель не схожий. Він насправду так вважає!"

Маргарита дізналася дуже багато цікавого та дивного про життя Гінцеля, який, згідно зі свідоцтвом про народження, називався Гайнріх-Марія Целляндер-Целлергаузен. Дідусь Гінцеля народився на світ іще з титулом – барон Целляндер фон Целлергаузен. Однак це його аж ніяк не стримало від того, щоб уже в юному віці стати абсолютно "кінченим" "нациком". Свого сина, Гінцелевого батька, він виховав у дусі націонал-соціалізму, а той після краху Третього Райху геть зламався. За словами Гінцеля, він перетворився на руїну – закомплексованого, замороженого доктора

хімічних наук. З Гінцелевою матір'ю, своєю однокурсницею, він змушений був одружитися, бо вона завагітніла. Їхній шлюб був від самого початку нещасливий. Коли Гінцелєві виповнилося шість років, батьки розлучилися. Гінцелева мама, котрій через те, що в животі у неї був Гінцель, довелося покинути навчання, стала лаборанткою. Гінцелів батько одружився вдруге і переїхав до Мюнхена. Гінцель жив трохи в мами, а тоді знову трохи у батька, а поміж тим – потроху в різних інтернатах. А зараз хлопець мав квартиру, яку йому дав батько, бо мав кілька житлових будинків.

Маргарита зітхнула, почувши таку історію, але Гінцель сказав: "Маргаритко, моя квітко, в мене цілком нормальні справи. Як подумаю про всіх цих засранців-пристосуванців, як молодих, так і старих, як їм доводиться жити, то мені порівняно з ними цілком кльово, хіба ні?"

Було вже майже пів на другу. Маргаритина мама давно мала би прийти додому. І Гансик із Меді – теж. Але Маргарита не йшла і розповіла ще детально про стосунки своїх батьків. Гінцель запросив її сьогодні ввечері до себе на вечірку, а потім вона побігла додому.

РОЗДІЛ 7, У ЯКОМУ СИТУАЦІЯ В РОДИНІ ЗАКМАЄРІВ СТАЄ ДЕДАЛІ НАПРУЖЕНІШОЮ, А МАРГАРИТА, ЗОВСІМ ТОГО НЕ БАЖАЮЧИ, ЗАГОСТРЮЄ ЇЇ ЩЕ БІЛЬШЕ

Повернувшись додому, Маргарита застала там лише Гансика. Він сидів у дитячій за письмовим столом, розклавши свою колекцію пір'їн. На ньому була піжама, і це здивувало Маргариту. Вона спитала брата, чому він у піжамі, де мама та Меді й чи лишилося щось від обіду. Гансик розповів, що уранці він пішов до школи, та вже по дорозі почував себе не дуже добре, бо зранку з'їв мюслі, булочки з медом і оселедець. У школі на першому ж уроці Гансика почало нудити. Учитель англійської відіслав його до секретарки, яка вже знала, що Маргарити теж не було в школі. Секретарка знала, що у класі Маргарити є хворий на двосторонню свинку, тому подумала, що Гансик і Маргарита теж хворі на неї. І як Гансик не запевняв, що в нього болить не шия, а живіт, його відправили додому. Але перед цим подзвонили додому. Трубки ніхто не брав, тому подзвонили до батька. Секретарка розповіла татові, що він має двох смертельно хворих дітей, одне з яких лежить без опіки вдома, не маючи сили підійти до телефону, а друге сидить і хрипить біля неї в секретаріаті. Через п'ятнадцять хвилин тато був у школі. Схопивши Гансика під пахви, він потягнув його в машину. Гансикові запевнення, що відтоді, як його покинув оселедець, із ним уже все гаразд, тато ігнорував. Вдома тато лютував, бо мами і Маргарити не було. Від злості тато побив посуд на кухні. Він чекав на Меді, але не знав, що донька після уроків йде до радника і там чекає, поки мама закінчить роботу. Гансик знав про це, але батькові не сказав, щоб той не розлютився дужче. Тато побіг шукати Меді. Потім прийшли мама з Меді. Прийшов тато, і була сварка. Мама сказала, що розлучиться з ним. А тоді взяла Меді й пішла геть! Вони спакували дві валізи одягу й різних речей і пішли геть! Це все Гансик розповів сестрі.

Брат був на боці батька і казав, що він з Маргаритою залишається з татом.

Маргарита прибрала на кухні, а тоді пообіцяла братові, що зробить для його колекції пір'їн спеціальну дошку з надписами. Хлопець подобрішав і дав сестрі записку, яку їй лишила мама. Вона писала, що поживе у Марі-Луїзи. Але сьогодні ввечері прийде і поговорить про усе з Маргаритою. Гансик був злий на маму і казав, що через неї тато сьогодні пропустив важливі переговори.

Потім приїхала цвєтльська бабуса. Маргарита дуже здивувалася. Бабуса привезла дві великих торби. Під плащем на бабусі були квітчаста сукня та смугастий фартух. У такому вбранні вона ще ніколи не приїздила в гості. І без попереднього дзвінка вона теж ніколи не навідувалася. "Де я буду спати?" – запитала бабуса. Згодом вона шукала в онуків симптоми свинки, але діти були здорові. Бабуса тримала Гансика на колінах і колисала його. Маргарита роздумувала, чи на довго приїхала бабуса, і чи вона тепер буде замість мами. Бабуса призналася, що тато попросив її подбати про онуків, бо мама пішла. Та бабуса переживала ще за свій город, kota і дядька. Маргарита нічого не мала проти бабусі. Вона любила бабусю, але як на суботу-неділю, як бабусю у Цвєтлі. Але не як заміну для мами у Відні.

Прийшов додому тато. Він привітався з бабусею, Гансиком і Маргаритою, вдаючи, ніби перед ним цілком нормальна здорова родина. Ніби мами з ними ніколи і не було. І коли бабуса сказала йому, що розморожує кролячу печеню з кнедлями та ґоґодзовим соусом, тато задоволено прицмокнув язиком.

Маргарита сказала татові, що свинкою всі його діти перехворіли ще в садочку. А двічі свинки не буває! Дочка дорікнула йому, бо він не знав, чим вони хворіли. "Що би там не було, тату, ми не хворі. І мама нас не занедбувала. Ти все це вигадав", – говорила Маргарита. "Вона вас покинула", – сказав тато. Дочка сказала, що зараз прийде мама і треба переконати її залишитися. Та батько вівся гордо і казав, що мама покинула його, а не він її. До того ж, він хотів відібрати Меді. Маргарита розуміла, що тато усе перекручує, тому не було сенсу переконувати його.

Після вечері прийшла мама. Вона побачила, що бабуса уже тут: "Так я і знала. Тільки від нього йде одна служниця, він одразу ж бере собі другу". Мама сказала татові, що готова залишитися, якщо він не буде втручатися в її харчування і якщо буде хоч трохи допомагати в хатній роботі і нарешті погодиться, що це не злочин, коли жінка хоче вчитись і здобути професію в дорослому віці. Мама сказала, що до радника може не ходити, якщо батько аж так проти цього. Та вона не змогла нормально поговорити з татом, бо втрутилася бабуса і Гансик. Мама зібралася йти, бо нічого не виходило з цієї розмови. Коли мама лишала Маргариті свій номер, у двері хтось подзвонив.

Гансик побіг до дверей. Виявилося, що це прийшов Гінцель. Хлопець зайшов у квартиру. "Добрий вечір, Маргаритко, моя квітко", – з посмішкою сказав Гінцель і кивнув мамі, татові та бабусі. Гінцель сказав, що прийшов по Маргариту, бо вони домовилися зустрітись ввечері. Маргарита немов приросла до підлоги. Вона не могла вирішити, куди має дивитися: на розпачливе обличчя тата чи на ще більш розпачливе обличчя бабусі. "Ну, в чому річ, Маргаритко, моя квітко? – спитав Гінцель. — Хочеш

зайти до мене на годинку?" Маргарита промимрила: "Не знаю". Та мимрила вона так тихо, що їй точно ніхто не почув. До того ж, у цей момент тато закричав, що уже 9 година, і дочка нікуди не піде. Гінцель зацікавлено і трішки співчутливо подивився на тата, котрий став червонючий, як буряк. "Раджу вам звернути увагу на ваш тиск, шановний!" – сказав він, повернувся і попрямував до виходу. Маргарита подивилася йому вслід. Зачиняючи за собою двері, він обернувся і кивнув їй.

Тато і бабуса накинулися на дівчину. Вони говорили, що такого хлопця треба садити в клітку. Потім накинулися на маму, мовляв, може вона знає, хто це такий. Мама сказала, що їй не дали навіть втрутитися. Вона хотіла піти, але батько загородив їй дорогу. Тоді мама свої підбором стала на татові пальці і ще й підкрутила. Тато заревів, а мама вибігла в коридор і сказала: "Не можна було допускати, щоб усе зайшло так далеко!"

Маргарита швидко зібрала свої речі і пішла в коридор до мами. Бабуса просила батьків піти у вітальню і спробувати поговорити. Батько сказав, що розлучається. Врешті, мама і Маргарита пішли. Їх ще побачив Конні і зауважив, що вони обидві схудли. Хлопець розповів про це батькам.

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

РОЗДІЛ 8, ЯКИЙ ХОЧ І Є ОСТАННІМ, АЛЕ ЦЕ ЩЕ НЕ КІНЕЦЬ ІСТОРІЇ, ОСКІЛЬКИ ДЛЯ ЖИВИХ ЛЮДЕЙ ЖИТТЯ НЕ ЗУПИНЯЄТЬСЯ, А В ЦІЙ КНИЖЦІ ЖИВИМИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ, ЗВИЧАЙНО Ж, УСІ ГЕРОЇ

Минув уже місяць, відколи мама з Маргаритою переїхали до Марі-Луїзи. Маргаритине життя за ці чотири тижні досить сильно змінилося. Дівчина жила тепер в окремій маленькій кімнатці. Меді та мама спали за стіною, у великій кімнаті. Меді змінилася: вже не нудила і не марудила. На це в неї просто не залишалося часу. Вона була надто зайнята Сепі й Пепі. Мама зазвичай до пів на другу чи до пів на третю працювала в радника. Вона вже встигла за цей час пережити два дуже тривожні дні: складала вступні іспити до соціальної академії. І пройшла. А ще за цей місяць у мами вже тричі побував один чоловік – якийсь далекий родич. Адвокат. Вони довго і нудно обговорювали з мамою та Марі-Луїзою "фінансовий бік справи". Адвокат стверджував, що для мами буде краще, якщо вона не розлучатиметься. Залишаючись одруженою, сказав адвокат, вона може сподіватися на більші гроші. Це Маргариту якось трохи заспокоїло. А мама взагалі не хотіла від тата жодних грошей.

Маргарита ніяк не могла вирішити, подобається їй Марі-Луїза чи ні. Власне, їй не було що закинути: мила, переважно весела, симпатична та люб'язна, вона поводитися з Маргаритою і Меді так, ніби знала і любила їх із пелюшок. Розумною Марі-Луїза була, безперечно, також. Навіть із латинськими словами могла допомогти. І, повернувшись із роботи, майже завжди знаходила час поговорити. Марі-Луїзі не було за що дорікнути. Крім одного: подружнє життя мами і тата вона вважала завершеною справою! І саме це в ній так заважало Маргариті.

Про Гансика Маргарита з мамою не говорила. Один-єдиний раз вона зачепила цю тему, але мама тільки розплакалася. Відтоді про Гансика Маргарита розмовляла тільки з Гінцелем. Та ще маленький Пепі вбив собі в голову, що хоче, аби Гансик теж жив із ними.

З Гінцелем Маргарита зустрічалася досить часто. Коли їй хотілося його побачити, досить було просто навідатись у "Ваксельбергер". І монстр-офіціант теж уже звик до того, що Маргарита, замовивши сто грамів мінеральної води, могла годинами сидіти в кав'ярні. А ще Маргарита з Гінцелем часто гуляли в парку і музикували дуетом: на губній гармонії та сопілці. Часом вона заходила до нього в гості. Свою квартиру – а в ній були одна кімната, коридор, туалет і кухня – Гінцель пофарбував у чорний колір. Включно з підлогою. Спочатку перед такими гробівцевими візитами Маргарита ламала собі голову над питанням, що робити, коли раптом Гінцелеві спаде на думку почати обніматись і цілуватись. Найбільше, що її непокоїло, були Гінцелеві зуби з надщербленими та коричневими краями. Але Маргарита зовсім заспокоїлася, коли Габріела сказала, що Гінцель, на жаль, "імпотент". І що це гарантовано є не фізичною вадою, а радше психічною. А від поцілунків і пестошів, на які він цілком спроможний, Гінцель відмовляється просто тому, що не любить нічого робити "наполовину".

Якось Флоріан Кальб запізнився до школи. Виявилося, він чекав біля Маргаритиної брами, щоб йти разом до школи. Дівчина сказала йому, що не живе вдома. Хлопець з дівчиною спілкувалися на уроці за допомогою записок, тому зв'язок між Флоріаном і Маргаритою став для всіх цілком очевидним.

Маргариті ще подобався Флоріан, однак йому, на жаль, окрім пестошів, не спадало на гадку нічого цікавого. А такого приємного відчуття, як тоді під плащем, у Маргарити вже не виникало. Вона і сама помітила, що з більшим задоволенням проводить вільний час у "Ваксельбергері" або вдома в Гінцеля. Але тепер Флоріан говорив у школі, що зустрічається з Маргаритою.

У школі Маргарита намагалася поговорити з Гансиком, але він не хотів. Хлопець казав, що сестра обіцяла залишитися з ним і батьком і зробити дошку для пір'їн, а сама пішла з мамою.

Якось Габріела запросила Маргариту на морозиво. Подруги побачили Гансика. На розі вулиці він стояв на землі на колінах, а під ним лежав маленький худорлявий хлопчина, котрого Гансик нещадно лупцював. Поки Маргарита до них підбігла, якийсь хлопець накинувся на Гансика. А коли Маргарита нарешті домчала до рогу, її брата гамселило вже троє міцних хлопчаків. Хлопці казали, що Гансик перший почав бійку і напав на маленького. Маргариту схопили, щоб вона не захищала брата. А коли вона вирвалася, то розігнала хлопців, а одного навіть вкусила за вухо. Гансик був увесь побитий: ніс спух, на щоках подряпини, верхня губа нагадувала червоного дощового хробака, а з тріщини на ній сочилася кров. Гансик вдавав, що не при свідомості. Усі глядачі втекли, залишився тільки хлопчина з розбитими окулярами й нібито зламанім носом, на якого був кинувся Гансик. Маргариті стало соромно перед цим малим сухоребриком. "Я йому нічого не зробив, – сказав малий, – я просто не повірив, що його

мама поїхала в Африку. Бо я ж її щодня зустрічаю!". "Якийсь хворий! — сказав малий. — Є купа дітей, у котрих розлучені батьки. І нема чого так смикатися, коли йому про це кажуть".

Поволі, крок за кроком, Маргарита і Габріела потягнули Гансика до трамвайної зупинки. Портфеля Гансика дівчата не знайшли. Дівчата подумали, що краще подзвонити мамі. Вони так і зробили, і мама на таксі забрала сина і дівчат. Побачивши сина, мама розхвилювалася, а водій почав питати, куди їхати. Тут Гансик розплющив одне око і сказав таксистові адресу помешкання Закмаєрів. Таксист кивнув і поїхав. Виходячи з машини, Гансик відмовився від сторонньої допомоги. У нього навіть вистачило сили самотужки без особливої підтримки піднятися сходами нагору.

Бабуся зустріла усіх і перелякалася. Мама повела Гансика в дитячу. Маргарита накинулася на бабусину запіканку з ванільним соусом, бо уже декілька тижнів вона була позбавлена таких кулінарних утіх. Вона помітила, що Гансик, який із маминою допомогою саме дійшов до дитячої, ризикнув кинути у бік кухні один-однісінький, але доволі пристрасний погляд. "Отож, — подумала Маргарита, — йому вже не так аж зле".

Згодом дівчина поглянула на бабусю і помітила, що та виглядає трохи змученою, змарнілою, навіть ніби трішечки хворою. Бабуся сказала, що їй вже надоїло місто. "То їдь додому, бабусю!" — наважилася сказати внучка. Бабусі така пропозиція не видалася ні дивною, ні дикою, ні принципово неправильною. Вона лише запитала: "А тато? А Гансик?". Маргарита подумала, що бабусю марно переконувати, що тато має змінитися. Тому дівчина почала говорити лише про бабусю: що та має повне право жити у Цветлі, доглядати свою кицьку, свій город із маленькими диньками та великими полуницями. І що ніхто не має права позбавляти бабусю її звичного життя. Врешті, Маргарита переконала бабусю їхати додому.

Мама посиділа з Гансиком, а потім мусила йти, бо Марі-Луїза скоро мала йти на роботу, і за Меді й Пепі треба було наглядати. Мама з Маргаритою рушили в коридор, де бабуся повідомила, що завтра по неї приїде дядько.

Наступного ранку, коли Маргарита зайшла до класу, до неї підбігла Габріела і повідомила, що її шукає секретарка директора. Виявилося, що Гансик уже в директора. Маргарита швидко зателефонувала додому радникові і попросила переказати мамі, щоби вона негайно йшла до школи. Потім Маргарита подзвонила татові і теж сказала приїжджати.

У кабінеті директора був Гансик, маленький сухоребрик, інші хлопці, дві пані й один пан. Усі хлопці були побиті. Директор сказав, що Маргариту теж звинувачують, бо вона вкусила одного з хлопців. Гансик мовчав і не виправдовувався. Директор говорив, що класний керівник Гансика казав, що хлопець завжди був доволі тихою спокійною дитиною, легко керованою. Маргарита вирішила, що поки не прийдуть батьки, вона теж мовчатиме.

Згодом прийшли Закмаєри. Розмова в кабінеті директора тривала понад годину. І була вона доволі-таки напружена та гаряча. Насамперед тато і мама визнали, що Гансиків напад на маленького Маєра аж ніяк не можна назвати актом гуманізму. На

їхню думку, це, звісно, негарний вчинок, але за нього хлопця вже покарано. Мама звернула увагу присутніх на його поранення, а тато сказав, що теж міг обклеїти свого сина пластирами і бинтами і скаржитись на інших хлопців. Мама пообіцяла, що за розбиті окуляри вони заплатять. Директор сказав, що справу можна закривати. Насамкінець Гансик і Маргарита ще мусили пообіцяти директорові, що більше ніколи не битимуться.

Тато з мамою пішли на каву, а Гансик і Маргарита попрямували у свої класи. Вони трохи порозмовляли і, нарешті, помирилися. Брат і сестра були раді, що батьки захищали їх перед директором. Гансик і Маргарита надіялися, що батьки помиряться.

Маргарита зайшла у клас, і Флоріан послав їй повітряний поцілунок. Маргарита впіймала поцілунок у повітрі, затиснула в долоні й заховала в кишеню штанів.

Уші Коль, яка сиділа перед Маргаритою, обернулась і прошепотіла: "Ми сьогодні з тобою близнюки!" Вона виставила ногу у прохід між партами, вказала на свої джинси, а рукою посмикала за свою блакитну футболку, на якій спереду були зображені дві малесенькі голівки ангеликів із крильцями. Уші Коль мала рацію: Маргаритині штани та футболка були точнісінько такі самі, як і в Уші. Маргарита раптом відкрила для себе одну річ: не тільки футболки були близнюками! Груді під футболками теж були справжніми двійнятами! Доволі великі, але не широкі. І радше гострі, ніж пласкі! І якби дівчата помінялися, наприклад, лівими половинами своїх бюстів, то цього ніхто б і не помітив! Маргарита була така захоплена цим відкриттям, що весь ранок не зводила погляду зі своїх грудей.

МАРГАРИТА І КЛОПОТИ З ГАНСИКОМ

РОЗДІЛ 1, У ЯКОМУ ЩЕ НІЧОГО НЕ ВІДБУВАЄТЬСЯ, АЛЕ ТОЙ, ХТО НЕ ЧИТАВ ПЕРШУ ЧАСТИНУ ЦІЄЇ ІСТОРІЇ, МАЄ НАГОДУ ПОЗНАЙОМИТИСЯ З ЇЇ ГЕРОЇНЕЮ

Минув рік. Маргариті Марії Закмаєр було 15 років, вона мала сірі очі, волосся кольору спанієля, малесенький дитинячий носик, мала 166 сантиметрів зросту і важила 53 кілограми. І зараз цвєтльська бабуса і тато навіть переживали, що дівчина надто худа.

Коли друзі питали Маргариту, чому її батьки розійшлися, вона (якщо їй того дня хотілося бути чесною) пояснювала: "Думаю, між ними майже не залишилося кохання, і, почавши часто сваритися, вони це помітили!" Після однієї особливо бурхливої сварки мама перейшла жити до своєї подруги Марі-Луїзи і забрала зі собою Маргариту та її молодшу сестру Меді. Маргаритин брат Гансик залишився з татом. Відтоді татове господарство вела пані Маєр. Вона приходила чотири рази на тиждень, щоб поприбирати. А кожної п'ятниці рано-ранесенько приїздила цвєтльська бабуса і варила, смажила, пекла, заморожувала й пізно ввечері поверталася назад до Цвєтля.

Маргарита, її мама, Меді, Марі-Луїза та її син Пепі, який був ровесником Меді, мусили давати собі раду без бабусі й без жодної пані Маєр. Марі-Луїза була соціальною працівницею, вона щодня ходила на роботу й увечері поверталася додому змучена, як собака. Маргаритина мама проводила цілий день у школі. Марі-Луїза заробляла небагато, а Маргаритина мама – взагалі нічого. Вона отримувала гроші від

Маргаритиною тата.

Маргарита переживала за брата. Гансик мав 13 років і був круглий, як повітряна кулька. Він "не подужав" переїзд мами, Маргарити і Меді. Гансик поїдав неймовірну кількість харчів, ходив до школи, сяк-так учився. Часом посеред ночі Маргарита прокидалася без причини і довго не могла заснути. Вона здогадувалася, що не може заснути лише тому, що їй бракує Гансикового лагідного рівномірного хропіння.

РОЗДІЛ 2, У ЯКОМУ МАРГАРИТА НЕ МОЖЕ ДАТИ СТІЛЬКИ ЛЮБОВІ, СКІЛЬКИ ВІД НЕЇ ВИМАГАЮТЬ, І РОБИТЬ ВІДКРИТТЯ, ЯКЕ НЕ МАЄ НІЧОГО СПІЛЬНОГО З КОХАННЯМ

У п'ятницю по обіді Маргарита сиділа в кав'ярні "Ваксельбергер", у кутку біля печі, й учила англійські слова. Дівчина добре вчилася, хоч до оцінок була цілком байдужа. Але мама просила її вчитися добре, щоб тато не говорив, що мама занедбала доньку.

Саме в той момент, коли Маргарита все вивчила, прийшов Гінцель. "Маргаритко, моя квітко, знову вчишся?" – спитав він. Гінцель витягнув із кишені плаща пом'яту цигарку, запхав до рота, але не припалив. Маргарита замовила собі мінеральної води, бо не могла сидіти тут годинами й нічого не замовляти.

Гінцель запропонував Маргариті летіти з ним на Тенерифе. Для дівчини це було смішно, бо вона мала ходити до школи, вчитися, доглядати Меді. Хлопець говорив серйозно, до того ж, він мав гроші: його бабуся виписала чек з немалою сумою. Правда ці гроші призначалися на те, щоб онук видалив тату зі щок. Маргариті теж не дуже подобався метелик, а ще вона підозрювала, що Гінцеля ця прикраса теж уже давно дратує, але він просто не хоче цього визнавати. Торік, коли Маргарита з ним познайомилася, татуювання принаймні пасувало до його іміджу. Та приблизно півроку тому Гінцель змінив стиль. Тепер він мастив волосся гелем, робив проділ посередині й мав тоненькі вусики, закручені кренделиками. Він носив круглі нікелеві окуляри та черевики зі шнурівками, прадідові смугасті штани, замість нормальної сорочки – чоловічу нічну сорочку початку ХХ століття з мотузяними гудзиками та гаптуванням, а зверху – в'язану камізельку. Поверх камізельки – прапрамодель сучасного порохівника.

Гінцель переконував дівчину, що треба жити тут і зараз, летіти з ним на пляж, а про школу не думати. Маргарита сказала, що не може так вчинити, а Гінцелю легко, бо йому 18, він щомісяця отримує від батька чек, а ще хлопець просто бавиться у неформала, за ним стоїть клан Целляндер-Целлергаузен із усім його статком, і у глибині душі він чудово знає, що нічого страшного з ним не станеться. "...Ти феодальний фраер! У молодих дженджиків із вищого світу завжди так було! Всі вони в молодості кілька років бавляться собі в неформалів і тусують!" — підсумувала Маргарита.

Гінцель подивився на Маргариту і сказав: "Ти мене не любиш!" Маргарита почала принохуватись і пошкрябала живіт, а тоді хруснула пальцями рук (вона так завжди робила). Те, що Гінцелеві хотілось, аби вона його любила, вона збагнула вже деякий час тому. От тільки їй не було зрозуміло, чи можна було назвати ту прихильність, яку вона до нього почувала, "коханням". Гінцель їй подобався. Він був її найкращим другом.

Але в неї абсолютно не виникало бажання поцілувати його, обняти, спати з ним. На початку їхньої дружби Маргарита думала, що не хоче цілуватися з ним тільки через його зуби. Однак уже кілька місяців, як на місці гнилих зубів у Гінцеля з'явилися білі коронки, а Маргарита все ще не почувала жодної потреби цілуватися з ним. Гінцель не робив спроб фізичного зближення.

Однак за останні тижні Гінцель змінив свою поведінку. Не те, щоби він ліз обніматись і цілуватись. Але майже при кожній зустрічі він питав Маргариту, чи вона його любить, або стверджував, що вона його не любить.

Гінцель радив згадати про Флоріана: "Його ж ти любиш! Якщо ти маєш до мене якісь подібні почуття, то мене ти теж любиш!" "Я не люблю Флоріана Кальба, – сказала Маргарита. – І взагалі ти мене дістав!"

У кафе зайшли Габріела й Іксі. Іксі сказала, що Гансик щойно сів у 10а. У напрямку Герстгофа. Маргарита дивувалася, пощо Гансикові в Герстгоф. "Позавчора я теж бачила його на зупинці 10а, – сказала Габріела. – З братом Анні Фройденталер". Маргариті стало цікаво, чому брата останнім часом постійно бачать у трамваях, автобусах чи на зупинках міського транспорту. З десятків людей уже повідомили їй, що бачили, як її брат кудись їде або на щось чекає. А коли вона, цілком принагідно, запитала про це Гансика, він усе заперечував.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 3, В ЯКОМУ МАРГАРИТА ПЕРЕЖИВАЄ ЖАХЛИВУ СУБОТУ, А ДО НЕЗВИЧНОГО ВІДКРИТТЯ, ЯКЕ ВОНА ЗРОБИЛА У П'ЯТНИЦЮ, ДОДАЄТЬСЯ ЩЕ ДЕКІЛЬКА ДИВНИХ ДЕТАЛЕЙ

Кожної суботи Гансик і Маргарита йшли разом зі школи до тата. А інколи до них долучалась і Меді. Та це бувало тільки тоді, коли вона сварилася з Пепі. Якщо ж у неї з Пепі були мир і злагода, то її було годі переконати розлучитися з ним хоч на годину.

Після уроків Флоріан Кальб запросив Маргариту в кіно, але вона сказала, що у неї сьогодні "день батька". Флоріан був готовий перенести похід у кіно на неділю. Він поклав руку Маргариті на плечі, обняв її, притягнув до себе і лагідно пробурмотів: "Для тебе, рідна, я завжди знайду час!"

Маргарита пішла до класу брата. Двері класу були відчинені. Усередині були тільки Гансик і Міхі Фройденталер. Маргарита підслухала їхню розмову. Хлопці говорили, що мають прослідкувати за деким, і зустрінуться о третій на зупинці 10а. Дорогою додому Маргарита хотіла спитати брата, що такого він планує сьогодні по обіді з Фройденталером, і чому він постійно їздить автобусом 10а. Та вона не спромоглася на це.

Вдома тато зустрів дітей смачним обідом. Тато поглинав їжу з помітним задоволенням, а Гансик просто жер, бо поглинув чотири кнедли. Коли Гансик пішов у свою кімнату, батько пожалівся Маргариті, що Гансик багато їсть, але не признається. А пані Маєр з-під Гансикового ліжка вигребла два хвостики салямів, цілу купу хлібних

шкоринок і вісім порожніх бляшанок з-під коли. Часом Гансик приходив після уроків і з'їдав велику банку варення, просто ложкою, без нічого.

Тато і Маргарита зібралися на виставку килимів, але Гансик сказав, що не піде з ними, бо йому погано. Тато мав тепер велику чорну машину, і на ній тато і Маргарита поїхали у Музей прикладного мистецтва. Маргарита дорогою сказала, що братові не погано, бо о 3 він має зустрітися з Фройденталером. Тато сказав, що той хлопець просто огидний, повернув машину і вернувся з дочкою додому. Та Гансика вже не було.

Маргарита пішла у Гансикову кімнату, яка колись була і її кімнатою. Там дівчина знайшла дивні листки з погрозами, які були підписані "Чорний хрест помсти", а почерк був такий, ніби хтось писав лівою рукою.

Згодом Маргарита подзвонила Флоріанові Кальбу і сказала, що йде з ним у кіно.

РОЗДІЛ 4, В ЯКОМУ МАРГАРИТІ ДОВОДИТЬСЯ ПЕРЕЖИТИ ВАЖКИЙ ТИЖДЕНЬ, БО СЕРЕД МЕШКАНЦІВ КВАРТИРИ ПОШИРЮЄТЬСЯ ВІРУС ГРИПУ

У понеділок вранці Меді та Пепі захворіли, у них була висока температура. У місті саме була епідемія грипу. З дітьми залишилася мама Маргарити. Та коли дівчина прийшла зі школи, мама теж уже була хвора. А ввечері прийшла Марі-Луїза, бліда та квола, вона теж захворіла.

У вівторок вранці Маргарита доглянула всіх чотирьох хворих і пішла до школи. Дівчина трохи запізнилася, а в класі саме точилися бурхливі дебати між Габріелою та вчителькою історії. Габріела стверджувала, що все, що їх примушують вчити у школі, – застаріле, нудне, нецікаве і взагалі повні бздури. Про те, що справді відбувається у світі й чому він перетворюється на такий паскудний свинарник, у школі нічого не дізнаєшся! Через суперечку Маргаритиною запізнення ніхто не помітив, і їй не довелося нічого пояснювати.

На уроках Маргарита складала список продуктів. На четвертому уроці була математика, і Маргарита раптом дуже занепокоїлася, бо згадала, що продуктові крамниці о 12 зачиняють на перерву, тож після уроків вона не зможе нічого купити. Найбільше потрібне було м'ясо для кота, бо Сепі був голодним ще зранку. Тож дівчина нічого іншого не придумала, як сказати вчителеві, що їй треба терміново вийти, щоб купити телячий шніцель. Вчитель не відпускав її, але вона встала і вийшла. Через тринадцять хвилин засапана Маргарита з телячим шніцелем у руках повернулася. Однокласники розглядали її зі здивуванням і захопленням. Учитель математики проігнорував її, вдаючи, ніби зовсім не помітив її приходу.

Три останні ночі дівчина дуже мало спала. Кожної ночі щонайменше разів із десяти її будили то Пепі, то Меді, бо хворіли. У п'ятницю після обіду в Меді та Пепі вже майже не було температури, а мамі й Марі-Луїзі стало трохи краще. Маргарита теж вирішила трохи прилягти. Її лихоманило, боліла голова, тремтіли коліна і страшенно хотілося спати. Вона теж захворіла.

Коли дівчина прокинулася, у квартирі був ще й Гінцель. Виявилося, що він купив усі необхідні продукти. Маргарита хотіла піти до ліжка, але в неї так запаморочилось у голові, що вона мало не впала. Гінцель допоміг їй підвестися з підлоги. "Маргаритко,

моя квітко, – сказав він, підтримуючи дівчину. – Ти гаряча, як піч на Різдво!" Гінцель хотів зробити їй холодний компрес на груди проти гарячки. Але дівчина дуже не любила такого, тому хлопець роздягнув її і натер оцтом.

Гінцель іще ніколи не був у неї вдома. Він говорив, що не може довго без Маргарити, тому подзвонив, а її мама сказала, що всі похворіли. От він і прийшов. "Гінцелю, ти дуже-дуже класний", – сказала Маргарита, взяла Гінцеля за руку і, міцно тримаючи її, заснула.

РОЗДІЛ 5, У ЯКОМУ ЦІЛКОМ НЕВИННИЙ ВИПАДОК ТРАКТУЄТЬСЯ ЯК СТРАШЕННО АМОРАЛЬНА СПРАВА, А МАРГАРИТА ПОМІЧАЄ, ЩО В ГАНСИКА І СПРАВДІ НЕ ВСЕ В ПОРЯДКУ З "ДАХОМ"

Маргарита п'ять днів лежала в ліжку з температурою, в неї боліла голова і ломило всі кості. Мама та Марі-Луїза теж іще не зовсім оклигали. Щоранку рівно о 8 приходив Гінцель, готував сніданок, ішов до магазину, а повернувшись, трішки прибирав і навіть куховарив. І бавився з Меді та Пепі. "Я навіть не знала, що неформали можуть бути такими хазяйновитими хлопцями", – визнала мама.

Меді та Пепі полюбили Гінцеля. Вони його майже обожнювали. Хвора Маргарита багато спала. А коли прокидалася, то просто тішилася, що Гінцель завжди був поряд. Маргарита грипувала весь тиждень. Нарешті у п'ятницю вона прокинулася без температури та головного болю. Марі-Луїза того дня вперше після хвороби відвезла Меді та Пепі до школи, а сама поплелася на роботу. Мама вирішила, що піде на заняття аж у понеділок. Вона була невдоволена своїм зовнішнім виглядом, хотіла змінити зачіску. Гінцель порадив їй свого перукаря. "Я ж не можу піти до панківського перукаря!" – запротестувала мама. А коли вона пішла, не уточнивши до якого перукаря, Гінцель і Маргарита заклалися на десятку: дівчина вважала, що мама не наважиться піти до Гінцелевого перукаря.

Поки Маргарита лежала, Гінцель вирішив прийняти ванну. За той тиждень, поки він був медбратом у Маргарити, він купався вже тричі. Очевидно, що у принципі він нічого не мав проти води, от тільки, певно, в його квартирі без ванни та гарячої води процес миття був для нього надто складним.

Рапом хтось подзвонив у двері, і Гінцель, мокрий і обмотаний рушником, пішов відчиняти. Прийшов тато Маргарити та відразу почав сваритися: "Маргарито, тобі тільки п'ятнадцять! Тобі ще зарано товктися з хлопцем у ліжку посеред білого дня!" Тато дивився на Гінцеля так, ніби перед ним було все зло світу. Маргарита помітила, що Гінцель трохи розхвилювався. Тут прийшла мама з новою зачіскою, і Гінцель сказав, що він виграв парі. Гінцель пояснив усім, що він саме купався і сушив волосся, а тут подзвонили у двері, а тепер тато Маргарити вважає, що Гінцель вискочив прямісінько з Маргаритиною ліжка.

Згодом прийшли Меді, Пепі та Гансик. Гансик прийшов, бо тут домовився зустрітися з батьком. Тато нарешті повірив дочці, що вона хвора, а Гінцель просто купався. Маргарита наодинці з батьком радилися, що робити з Гансиком. А потім тато сказав, що хотів би, щоб Маргарита, Меді і мама переїхали до нього. І він навіть

дозволить мамі ходити у свою кляту школу.

Коли мама, тато і Гансик поїхали в ательє по нові штани для Гансика, Гінцель і Маргарита обговорювали події останньої години. Хлопець вважав, що у батька Маргарити від'їхав дах на всі сто кілометрів, але старий просто страждає через свої упередження і через те, що йому здається, що його ніхто не любить. Маргарита кивнула їй, оскільки мова вже зайшла про любов, проголосила: "До речі, мені здається, я тебе люблю!" Гінцель узяв Маргаритину праву руку і закарбував на пальцях ніжний поцілунок. У цей момент у кімнату вдерлася Меді: Пепі повитягав із Гансикового портфеля всі речі. Маргарита як ужалена зіскочила з ліжка. Вона добре знала збочену звичку кота Сепі справляти природну потребу на зошити. Коли Маргарита складала усі зошити Гансика, то знайшла великий товстий зошит у блискучій чорній обкладинці. "Виглядає, як бухгалтерська книга похоронної контори", – подумала Маргарита і розгорнула зошит. У ньому було повно "протоколів" стеження. У зошиті був однозначно Гансиків почерк. Виходило, що Гансик стежив за якимось чоловіком і писав йому листи з погрозами.

Гінцель вирішив йти, бо не хотів знову побачитись з татом Маргарити, коли той повернеться. На прощання Маргарита поцілувала Гінцелевого метелика. Хлопець торкнувся місця поцілунку і посміхнувся: "Маргаритко, моя квітко, а конфлікти між батьками і доньками, виявляється, можуть мати несподівані наслідки!" – сказав він і, посвистуючи, швидко побіг сходами вниз.

Коли мама, тато і Гансик повернулися, брат дізнався, що Пепі висипав усе з його сумки. Гансик заревів, і тато змушений був їхати з ним додому.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 6, У ЯКОМУ МАРГАРИТА НЕ МОЖЕ ВИПРАВДАТИ СПОДІВАНЬ БАГАТЬОХ ОСІБ, І ЖОДНА ЖИВА ДУША НЕ ДАЄ ЇЙ АНІ РОЗРАДИ, НІ НАВІТЬ ПРОСТО ПОРАДИ

Маргарита багато пропустила у школі через грип. Тому вона старанно усе переписувала з чужих зошитів. У Флоріановому зошиті вона не могла багато чого зрозуміти, тому пішла до хлопця, щоб він пояснив.

Дорогою до хлопця Маргарита міркувала, що треба нарешті визначитися, що ж вона відчуває до Флоріана і до Гінцеля. Що ближче підходила Маргарита до будинку Кальбів, то ясніше їй ставало, що вона сама не розуміє, як ставиться до Флоріана. Дійшовши до Флоріанового будинку, Маргарита вирішила не заходити, а спочатку, незважаючи на погану погоду, холодний вітер і мжичку, обійти ще раз довкола кварталу. Після першого кола Маргарита дійшла такого висновку: "Мені подобається Флоріан Кальб, відколи він зі мною вчиться, бо він найсимпатичніший хлопець у класі". Після другого кола Маргарита зрозуміла ще дещо: "Я завжди кажу, – зізналася вона собі, – що дозволяю йому себе цілувати! Але це тільки півправди! Я ж і сама його цілую! І роблю це не тільки тому, що він такий симпатичний, але і тому, що так добре його

знаю. Зрештою, ми цілуємося – з перервами – вже понад рік. Вечори пестошів із Флоріаном стали для мене приємною звичкою. Мені буде важко відмовитися від них!"

Дівчина уже пройшла 5 кіл і вирішила: "Флоріан – безнадійний йолоп, от чому я не хочу з ним "ходити"! Бо він нічим не цікавиться, бо в нього погляди, як в останнього міщуха, і купа упереджень, як у цветльської бабусі. З ним нема про що поговорити, з ним не можна ні посміятися, ні посумувати. На нього можна просто дивитися". "Дивитись і доторкатись! А мені цього замало", – сказала собі Маргарита. Однак перед під'їздом будинку вона була змушена визнати, що це – лише її власна проблема й аж ніяк не Флоріанова.

Флоріан був сам удома. Він сказав, що йому байдуже до зошита і завдань і потягнув дівчину у свою кімнату. Вона з усієї сили вкусила Флоріана за шию, бо він її не відпускав. Згодом він заспокоївся і цілував кінчик її дитинячого носика. При цьому його руки плавно зісковзнули з Маргаритиних плечей на Маргаритині груди. Маргарита не знала, що робити.

Флоріан на руках приніс Маргариту до свого ліжка. Хлопець присвятився Маргариті в такий інтенсивний і приємний спосіб, що вона вже без спеціального запрошення добровільно скинула плащ, а потім увесь одяг. Аж тут клацання замка примусило Флоріана завмерти. Це прийшов його батько і відразу всівся за телевізор. Він не помітив, що Флоріан вдома. Маргарита в темноті почала збиратися, Флоріан аж заплакав в подушку зі злості, що в них ніколи не виходить: то ніде нема вільної хати, то Маргарита не хоче, і саме тоді, коли вона майже наважилася, його батько приходить раніше з роботи.

Коли Маргарита намагалася відімкнути вхідні двері, її побачив Флоріанів батько. Дівчині вдалося втекти, але в руках батька лишився її шарф, а шапку вона загубила по дорозі. Надворі падав дощ, віяв крижаний вітер. Вдома мама кричала, що дочка ще не встигла видужати, а вже бігає під дощем без шапки і шалика. Меді і Пепі сказали, що на Маргариті були і шапка, і шалик, коли вона вийшла. "Як ти можеш просто взяти і залишити десь свої шапку і шалик!" — сварилася мама. У Маргарити було таке почуття, що її не люблять і не розуміють. Вона подумала, що мама не турбується по-справжньому, щоби їй було добре, а просто зацікавлена, аби донька була здорова, як кінь, і могла справно виконувати функції няньки та прислуги. До того ж, мама помітила, що у дочки светр навиворіт. Маргарита швидко скинула светр і мама помітила, що бюстгальтер дочки перевернутий, а з нього стирчать Маргаритині труси. Маргарита мусила усе пояснити. Марі-Луїза просила маму не втручатися в інтимну сферу Маргарити. Дівчина призналася, що вдягалась у темряві й дуже поспішала. Мама все зрозуміла і вирішила випити бурбону. А коли довідалася, що Маргарита була з Флоріаном, а не з Гінцелем, то здивувалася ще більше. Їй було шкода, що дочка запала на красунчика, а милого, лагідного, приємного Гінцеля ігнорує.

РОЗДІЛ 7, У ЯКОМУ МАРГАРИТІ НЕ ВДАЄТЬСЯ ВИРІШИТИ ВЛАСНІ ЕРОТИЧНІ ПРОБЛЕМИ, ТА ВОНА МОЖЕ ХОЧ ТРИШКИ ДОПОМОГТИ В ЦЬОМУ ТАТОВІ

Маргарита інтенсивно обмірковувала свої заплутані відносини з Гінцелем і

Флоріаном. Урешті-решт, вона зробила єдиний висновок: їй хотілося би мати хлопця, котрий виглядав би, як Флоріан, і був би такий самий, як він, на дотик, але мислив, говорив і почував, як Гінцель. Однак існування такого створіння – і це дівчина визнавала – було геть неможливе.

Зазвичай Маргарита обговорювала свої еротичні конфлікти з Габріелою, яка з усіх сил намагалася зрозуміти подругу. Це їй було нелегко, бо вона дуже симпатизувала Гінцелеві, а Флоріана взагалі не могла терпіти. Габріела порадила Маргариті дотримуватися вичікувальної тактики, або знайти третього хлопця.

Маргарита вичікувала і намагалася не опинятися ні з Гінцелем, ані з Флоріаном наодинці. Габріела погодилася бути Маргаритиним охоронцем: вона супроводжувала подругу на перервах, виходила з нею зі школи й сідала поряд із нею у "Ваксельбергері". Флоріан був ображений і чекав на відповідь Маргарити, чи вона згодна з ним спати. Маргарита не відповідала.

З Гінцелем усе було ще складніше. Він щодня сидів у "Ваксельбергері", чекаючи на Маргариту. Коли вона не приходила, він телефонував їй і пропонував зустрітися. Якщо Маргарита брехала, що в неї нема часу, Гінцель бурмотів: "Скажи відразу, що не хочеш!" – і кидав слухавку. Коли Маргарита приходила у "Ваксельбергер" у супроводі Габріели, Гінцель був небагатослівний і видавався знервованим. Коли Маргарита хотіла йти додому, він тримав її за рукав і просив залишитися ще трішки. Бо він, мовляв, мусить із нею поговорити! Маргарита втікала, знаходячи щоразу нові відмовки. Вона картала себе за той поцілунок у щоку, бо, напевно, саме він наштотхнув Гінцеля на думку, що він має якісь права. Габріела ж заявила, що їй набридла роль охоронця. Зрештою, Гінцель був її приятелем, і їй було важко дивитися, як він страждає, в тому числі й через її, Габрієлину, постійну присутність. Маргарита пообіцяла незабаром прийняти рішення.

У суботу Маргарита раніше вирушила до тата. Вона хотіла поїхати з татом по магазинах, бо він був дуже щедрий. Удома в тата вона помітила, що в спальні крім тата, хтось є. І це була жінка. Її пальто 38 розміру було у вітальні. А ще у квартирі відчувався аромат "Міс Діор".

Маргарита сказала татові, що піде геть і прийде у звичний час. До повернення в татову квартиру залишалося дві години, тож їхати додому було не варто. Маргарита вирішила піти у "Ваксельбергер". Там уже була Габріела, біля неї сиділи двоє з 6-А й Анні Фройденталер. Маргарита звернулася до Анні: "Мій брат із твоїм тепер друзі-нерозливвода!" Та Анні не дуже раділа. Вона сказала, що її брат – справжній придурок. Він ябедник, стукає на сестер, навіть коли його б'ють, то не допомагає. Раніше його другом був Шлікгофер. Маргарита згадала про "Чорний хрест помсти", "Протоколи" і написані лівою рукою листи з погрозами. Маргарита розповіла Анні про дивні папери, які знайшла у Гансика. Анні допустила, що брати шпигують за якимось паном, винюхують про нього все і пишуть йому листи з погрозами. Анні сказала, що єдиний шанс про щось довідатися, – розпитати малого товстуна Шлікгофера.

Решту суботи Маргарита провела з татом удома. Падав сильний дощ, і вони обоє не

мали жодного бажання вилазити з хати. Гансик пішов із дому о 14 годині, за його словами – до Фройденталера, робити уроки. Маргарита грала з татом у шахи. Тато грав неуважно, роблячи помилку за помилкою. Дочка сказала йому, щоб не хвилювався, бо те, що він зустрічається з іншою жінкою, — нормально.

Трохи пізніше зателефонував Гансик і спитав, чи можна йому залишитися ночувати у Фройденталера. Татові це не сподобалося, та після тривалих перемовин він погодився.

Увечері Маргарита з татом поїхали в дорогий італійський ресторан.

РОЗДІЛ 8, У ЯКОМУ ГІНЦЕЛЬ ВЧИТЬСЯ В'ЯЗАТИ ПАТЕНТ, МАРГАРИТА ЖАХАЄТЬСЯ, ПОЧУВШИ РОЗПОВІДЬ ШЛІКГОФЕРА, А ФЛОРІАН ЗМУШЕНИЙ ДІЯТИ СПІЛЬНО З ГІНЦЕЛЕМ

Маргарита розповіла мамі про татову суботню гостю і була дуже здивована маминою реакцією. Мама жадібно вимагала подробиць.

У неділю пополудні додому до Маргарити – без попереднього телефонного дзвінка – прийшов Гінцель. Мама та Марі-Луїза вітали його, як блудного сина. Меді та Пепі теж не могли стримати бурхливої радості.

Гінцель не згадував про Маргаритине освідчення в коханні, а лише попросив горнятко чаю. Потім він поросив дівчину навчити його в'язати патент, бо він вміє лише праві петлі. Геть спантеличена, Маргарита принесла дві спиці та клубок вовни. Маргарита набрала тридцять петель і почала показувати. Гінцель раптом сказав, що друзі вважають його імпотентом, але це не правда, бо він просто не може нав'язувати дівчині свої потреби! "Але якщо в тебе колись з'явиться непереборна потреба розділити зі мною моє ложе, я, звісно, з радістю буду до твоїх послуг, – сказав Гінцель. – Але мені досить і того, що я тобі подобаюся. Зрештою, це теж немало!" "Ти мені справді дуже подобаєшся", – сказала Маргарита і зашарілася.

У понеділок в школі Маргарита пішла до Анні Фройденталер. Анні уже встигла про все розпитати у Шлікгофера. Виявилося, що брат Анні заснував лицарський орден, який має боротися з аморальністю у світі – "Чорний Хрест Помсти". І весь той орден складається з Великого Лицаря – брата Анні, і Великого Васала – брата Маргарити. Колись Великим Васалом був Шлікгофер. Він слідкував за людьми, які поводитися підозріло.

Маргарита розповіла про все Габріелі. Щоби ніхто у класі не міг почути їхньої розмови, подруги зайшли у кабінет малювання. Після школи Маргарита пішла на трамвайну зупинку. Її наздогнав Флоріан. Виявилося, він сидів у комірчині в кабінеті малювання і все чув про брата Маргарити. У комірчину Флоріан ходив, бо крав олівці, пензлики, фарби і збував їх, щоб мати більше кишенькових грошей.

Флоріан вважав, що з Гансиком таке відбувається тому, що його батьки розлучилися: Гансик не хотів, аби вони розлучалися, і він страшенно розлютився, бо в нього не було сили і влади, щоби примусити їх жити разом. А тепер він думає, що знайшов таку владу. Маргарита була рада, що Флоріан поговорив з нею про Гансика, адже Гінцель порадив забути про все, а Габріела ж тільки наїжджала на Гансика.

"Якщо людна може так говорити про Гансика, то вона, без сумніву, може говорити і про інші речі", — думала Маргарита про Флоріана. Вона попросила хлопця поговорити з Гансиком, бо батьків у цю справу не хотіла вплутувати.

Маргарита і Флоріан приїхали до квартири її тата. Гансик усе не приходив. Коли через дві години Флоріанові почав уриватися терпець, Маргарита зробила з ним домашні завдання з математики. А коли минуло вже майже три години, Маргарита зателефонувала до Анні і спитала, чи Гансик, бува, не у них. Брата там не було, але мама Анні казала, що Гансик і її син мали ночувати у Зайкмаєра. Виявилося, що Міхі брехав у дома, що часто ночує у Гансика, а Гансик брехав усім, що часто ночує у друга. Отож, хлопці просто ночували у зовсім іншому місці. Маргарита попросила Анні прийти у "Ваксельбергер" і спитала, чи її сім'я має дачу. А якщо має, хай Анні принесе ключі. Анні трохи здивувалася.

Коли Маргарита і Флоріан прийшли у "Ваксельбергер", Анні була вже там. Вона сиділа за одним столиком із Гінцелем. Хлопці і дівчата нарешті зрозуміли, що Міхі і Гансик переховуються на дачі. Усі поїхали туди.

Коли Маргарита, Анні, Гінцель і Флоріан прямували стежкою з гірки до дачі Фройденталерів, надворі вже споночіло. Хлопці дійсно були там. Гінцель розчахнув двері. Посеред кімнати на канапі сидів Гансик. Плечі його були вкриті сірою ковдрою, ще одна лежала у нього на колінах. На його обличчі був вираз розпачі, він навіть не намагався втекти. Друзі почали питати, де Міхі. Виявилося, що хлопці мали тікати. Гансик схлипнув і розплакався, а потім розповів, як його схопив Бремзенштаєр з молочного магазину саме тоді, коли Гансик кидав камені з листами у вікно. На листах було написано: "УВАГА! ВАША СУСІДКА З КВАРТИРИ 21 МАЄ ОДРУЖЕНОГО КОХАНЦЯ, В КОТРОГО ДВОЄ ДІТЕЙ! НЕ ДОПУСТІТЬ, АБИ БУЛО ЗРУЙНОВАНО СІМ'Ю! ЧОРНИЙ ХРЕСТ ПОМСТИ!", бо пан, за яким стежив Гансик саме прийшов до коханки.

Згодом прийшов Міхі, і Анні зловила його. Потім Флоріан та Анні потягнули Міхі додому, а Маргарита з Гінцелем мали доставити додому Гансика. Та брат відмовлявся йти. Він плакав і падав на землю. Гінцель побіг дзвонити по Маргаритиною батька. На Гінцеля довелося довго чекати, а Гансик усе боявся, що по нього приїде поліція.

Маргарита уже рушила з Гансиком, прихопивши рюкзак з документацією, але з'явилися тато і Гінцель.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 9, У ЯКОМУ ЦЯ ІСТОРІЯ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ, А В РОДИННОМУ ЖИТТІ ЗАКМАЄРІВ НАТОМІСТЬ ПОЧИНАЄТЬСЯ НОВИЙ ПЕРІОД

Тато привіз Гансика, Маргариту і Гінцеля до свого дому. Гансик знову прикинувся мертвим і відмовлявся йти сходами, тож довелося його нести. Гінцель і Маргарита затягнули хлопця до вітальні й посадовили на диван. Тато сказав Гансикові пояснити, що відбувається. "Не може бути, щоби мій син чатував в автобусах на якихось "жертв",

писав листи з погрозами і шпигував, чи не має хтось двох коханок!" — сварився тато.

Маргарита боялася, щоб брата не забрали у поліцію. Але тато був спокійний, бо Гансику не було ще 14. І йому нічого не зроблять. Тато не вважав листи проблемою. Він вважав проблемою мати такого сина.

Потім прийшов Флоріан. Він розповів, що Фройденталери – це повне жахіття! Батько Анні спочатку хотів бити її. Коли Анні усе пояснила, батько почав гамселити Міхі. А малий ревів як недорізаний і постійно кричав, що він не винний, що його підбив на це Закмаєр.

Потім подзвонила мама і сказала, що приїде. Маргарита принесла до вітальні рюкзак з бухгалтерією Чорного Хреста Помсти: ціла купа чорних зошитів із "протоколами", і чернетки листів із погрозами, і грамоти з відбитками великих пальців, зробленими кров'ю. І Гансиків диплом "Великого Васала", і ціла купа іншого божевільного причандалля. Маргарита і хлопці пішли додому, а тато взявся читати "документи".

Надворі Маргарита сказала Флоріану і Гінцелю, що Гансик свого добився: тепер мама повернеться до тата. Адже мама почувається в усьому винною. А тато завжди хотів, аби вона повернулася! Тепер він їй скаже, що не дає собі раду з вихованням Гансика.

Тепер сім'я Закмаєрів знову була разом, хоч Маргарита не зала, чи радіти. Тато розгорнув перед нею перспективу зразкового майбутнього зазмаєрівського життя. Життя, в якому насамперед мамі буде набагато-набагато краще. Маргарита сказала татові: "Я вважаю, що це не правильно. Одна річ – Гансик, а ваше подружнє життя – зовсім інша. Ти шантажуєш маму! Вона робить це з примусу!" Але тато сказав, що це мама запропонувала повернутися.

Наодинці з мамою Маргарита довідалася, що мама дійсно переїхала сюди через Гансика. Але мамі подобалося, що тато тепер їй усе дозволяв, навіть машину обіцяв купити.

Сім'я весело святкувала "об'єднання" і пила шампанське. Маргарита випила келих і засміялася, а потім сказала: "За щасливе майбутнє, пані й пане Закмаєри!"

*Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

МАРГАРИТКО, МОЯ КВІТКО

РОЗДІЛ 1, У ЯКОМУ ТОЙ, ХТО НЕ ЧИТАВ ПЕРШОЇ ТА ДРУГОЇ ЧАСТИН ЦІЄЇ ІСТОРІЇ, МАЄ НАГОДУ ПОЗНАЙОМИТИСЯ З ЇЇ ГЕРОЇНЕЮ

Маргариті Марії Закмаєр було 17 років, вона мала сірі очі, волосся кольору спанієля, малесенький дитячий носик, зріст 170 сантиметрів, і тіло її було чудово сформоване по всій довжині. Об'єктивно Маргариту можна було назвати "дуже вродливою", а суб'єктивно вона себе теж такою вважала.

Маргаритин тато добре заробляв, мама заробляла мало, бо була соціальна працівниця. Маргаритин брат Гансик був великим 15-річним занудою з купою проблем.

Маргаритина сестра Меді була маленькою 9-річною діставучкою. Маргарита жила зі своїми батьками, братом і сестрою в солідно підклеєній сімейній гармонії. Підклеєній, бо три роки тому гармонія була геть розвалилася. Батьки розійшлися, а потім возз'єдналися і тепер розігрували сімейну гармонію.

Маргарита дуже подобалася хлопцям! А особливо двом істотам чоловічої статі: Гінцелю, милому хлопчині лагідної вдачі, і Флоріану, однокласнику. Флоріан був найгарнішим хлопцем у Маргаритиному класі. А на думку Габрієли – навіть найгарнішим хлопцем усієї школи. Уже кілька років Маргарита намагалася дати лад своїм почуттям і вибрати одного з двох.

У школі в Маргарити було все гаразд, хоча вона вже і не вчилася так сумлінно, як раніше. Вона так довго була найкращою ученицею, що вчителі до цього звикли. Вони все ще вважали Маргариту "здібною дівчинкою" і ставили їй добрі оцінки. Дівчина досі мала свої звички: вона часто чухала живіт, хоча він їй і не свербів. Інколи вона тримала в роті пасмо волосся, мимоволі жуючи його. Вона любила також тягнути себе за пальці, аж поки хруснуть суглоби. А ще вона часто шморгала носом, хоч ніколи не мала нежитю.

РОЗДІЛ 2, У ЯКОМУ ГАБРІЕЛА В ПОДВІЙНОМУ РОЗПАЧІ, А МАРГАРИТА МАЄ СУМНИЙ ПРИВІД ПОБАВИТИСЯ В ОФІЦІАНТКУ

Маргарита і Габрієла їли морозиво. Подруга просила Маргариту йти з нею у басейн, бо там мав бути її новий знайомий Анатоль. Свого прізвища він Габрієлі не назвав і номера телефону не дав. Отож, у Габрієли був єдиний реальний шанс іще раз побачити Анатolia – піти у басейн, бо хлопець казав, що буде сьогодні там. Але надворі починався дощ, тому дівчата пішли у "Ваксельбергер". У кав'ярні, окрім Іксі, не було ні душі.

Габрієла трохи намокла, тому витерла голову. На рушнику лишилися великі рожеві плями – фарба для волосся облізла! А дівчина завжди заперечувала, що фарбується. Попри всю делікатність Маргаритиної посмішки, Габрієла її помітила. Вона сказала, що тут нудно, і пішла.

Іксі колись ходила з Маргаритою в одну школу. Минулого літа вона кинула навчання зі сімома "незадовільно" в табелі. Іксі почала працювати замість кельнера у "Ваксельбергері", бо старий пішов на пенсію. Це була жалюгідна робота, адже основний прибуток офіціанта – чайові, а у "Ваксельбергер" приходили переважно колишні однокласники Іксі, котрі вважали недоречним давати Іксі на чай. Вони ще й брали напої у борг, а Іксі абсолютно не вміла вимагати заборговане назад. Маргарита була одним із небагатьох платників серед постійних клієнтів.

Іксі пожалілася Маргариті, що справи у кав'ярні йдуть погано. Та й у самої дівчини були проблеми. Маргарита була щиро стурбована. Вона знала Іксі як незаморочену особу. Іксі наважилася розповісти Маргариті, що її хлопець Роберт мав якусь Адріану, яка могла заразити його СНІДом. Роберт часто зраджував Іксі, але потім вони мирилися. Тому Іксі боялася, щоб вона теж не була інфікована. А перевіритися вона не хотіла, бо була впевнена, що вже хвора.

Маргарита потішала подругу, поки не зайшли шестеро змоклих хлопців і дівчат на чолі з Отті Горнеком. Отті був однокласником Маргарити. Раніше вона ставилася до нього непогано, та за останній рік він перетворився на справжнісінького крутилика, і Маргарита намагалася його оминати. Приятелів Отті вона не знала. Іксі плакала, тому пішла сховатися в туалет. Маргарита взяла на себе обов'язки офіціантки. Отті з друзями не хотів розраховуватися. Але Маргарита була вперта, і відвідувачі таки заплатили. Іксі сиділа в туалеті, аж поки до дверей не підійшла одна з дівчат і, голосно гримаючи, почала вимагала пустити її. Тоді Іксі вийшла, налила собі подвійного джинну, запалила сигарету й підсіла до Маргарити. Оскільки її мама була соціальним працівником, Маргарита запропонувала Іксі піти на консультацію для ВІЛ/СНІД-інфікованих. Іксі не хотіла, а тут раптом з'явився Роберт. Іксі питала його, чи він знайшов ту хвору дівчину і чи дізнався щось. Роберт вважав, що це все неправда. Коли Іксі відійшла, Роберт сказав, що це все просто вигадки Герберта-Кальоші.

Маргарита пішла додому. Вона заскочила трамвай, бо йшов дощ. Трамвай рушив, і мокра наскрізь Маргарита подумала: "Наступна зупинка – просто перед Гінцелевим будинком. Напевно, я сіла в цей трамвай тільки тому, що хочу провідати Гінцеля!"

РОЗДІЛ 3, В ЯКОМУ МАРГАРИТА СПРОСТОВУЄ ВСІ ГІНЦЕЛЕВІ АРГУМЕНТИ, ХОЧА ЦЕ АБСОЛЮТНО НЕ СВІДЧИТЬ, ЩО САМА ВОНА ЗНАЄ КРАЩЕ, В ЧОМУ РІЧ

Гінцель уже майже рік мав свій власний дуже успішний бізнес. Він працював у Bird Art. Принаймні так було написано на візитних картках. Гінцель робив модні аксесуари. Він виготовляв прикраси з пташиного пір'я: в наймайстерніший і найоригінальніший спосіб обклеював, обшивав і обліплював модне причандалля різнокольоровими пташиними пір'їнами. Цю роботу Гінцель знайшов, чи то пак винайшов, зовсім випадково. Торік він хотів зробити Маргариті на день народження розкішний подарунок. А оскільки на той момент у нього абсолютно не було грошей, то йому спало на думку занести до антиквара єдину цінну річ, якою він володів, – розкішний свічник прадіда. В антиквара він побачив велику картонну коробку, повну маленьких паперових пакетиків із пташиним пір'ям. Гінцелеві з першого ж погляду сподобалося пір'я. Він купив його, бо ціна була низька. А потім тим пір'ям обшив капелюшок для Маргарити.

Ніколи в житті Маргарита не отримувала на день народження подарунка, який би приводив усіх у такий шалений захват! Навіть абсолютно незнайомі жінки та дівчата зупиняли її на вулиці або у трамваї і питали, де можна придбати таку прекрасну шапочку, і були смертельно розчаровані, коли дізнавалися, що ця розкішна річ – унікальна та неповторна, і неможливо ніде купити щось подібне. Габріела, Іксі й Анні Фройденталер, звичайно ж, теж негайно забажали таку саму несамоовиту шапку, і добросердний Гінцель не міг опиратися їхнім проханням. А тоді Маргариті спало на думку, що пір'ям можна прикрашати не лише головні убори, але і будь-які інші аксесуари. Усіх, хто звертав увагу на прикраси Гінцеля, які носила Маргарита, вона повідомляла, що її приятель може зробити це за двісті-триста шилінгів і що вона готова прийняти замовлення. Так і почався бізнес Гінцеля. Він потроху звик клеїти пір'я за гроші. Йому це навіть сподобалось. Хлопець навіть постачав свій товар у один бутик.

Тепер Гінцель мав підстрижене їжачком волосся, носив рогові окулярі, черевики на грубих підшвах, льняну вим'яту куртку з закасаними рукавами, а під нею – шовкову футболку. І широкі штани з ґудзиками на ширінці. Він навіть пахнув дорогим одеколоном і регулярно відносив свої брудні речі до пральні, а потім навіть їх ретельно прасував. І – що раніше робив украй рідко – обрізав нігті й чистив зуби! Єдине, що не змінилося, — це метелик на щоці.

Гінцелєве помешкання було таке саме, як і тоді, коли вони познайомилися. Коли бізнес почав розцвітати, Гінцель зайняв у тому самому домі, де й жив, маленьке приміщення з входом із вулиці. Будинок належав його батькові, старому Целляндерові-Целлергаузену. І хоча той був невисокої думки про Bird Art, як, зрештою, і про свого сина загалом, але те, що Гінцель нарешті почав працювати, допомогло.

Якось Маргарита розповіла хлопцеві про проблему Іксі. Гінцель був вражений, бо знав, що в Роберта було багато різних дівчат. Але Гінцель вважав, що Іксі теж могла бути винна, бо зовсім недавно зустрічалася з якимось Крістіаном, а з ким спав він, можна лише здогадуватися. "Єдина людина з усіх, кого я знаю і котра справді може бути цілком спокійна за своє минуле, – сказав Гінцель, – це ти, Маргаритко, моя квітко. Бо ж лише абсолютна цнотливість є абсолютним захистом!"

Коли Гінцель почав говорити про їхні інтимні стосунки, тобто про їх відсутність, Маргарита вирішила йти додому. Вона вважала, що Гінцель, з одного боку, запевняє, що ні до чого її не примушує, а з іншого – постійно на неї тисне. Хлопець поклявся, що вже більше не буде починати цієї теми, тому дівчина залишилася. Вона допомагала робити прикраси. Гінцель нахилився до Маргарити і легесенько поцілував її в потилицю. "Я тебе дуже люблю", – тихо сказав він. "Я тебе теж", – пробурмотіла Маргарита.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 4, У ЯКОМУ МАРГАРИТА НЕ СПРИЙМАЄ СЕРЙОЗНО ТАТОВУ СКОРБОТУ І ВИПАДКОВО РОЗБИВАЄ СЕРЦЕ МЕДІ

До півночі Маргарита допомагала Гінцелю клеїти пір'їни. Вдома мами ще не було, Меді спала, а тато сидів у вітальні й дивився телевизор. Гансик у піжамі шукав їжу на кухні. Маргарита приєдналася до брата, та нічого їстівного вони не знайшли, бо була саме татова черга купувати продукти. Вона посварилися з татом, до того ж, він дорікнув, що вона пізно прийшла. Тато почав вмовляти дочку, щоб переконала маму не ходити на свої вечірні чергування. Він не міг терпіти по понеділках і четвергах мамині вечірні чергування, по вівторках – групу психологічної підтримки, а по середах – курси підвищення кваліфікації. Маргарита сказала, що мамі подобається там, і вона не буде її ні в чому переконувати.

У ванні до Маргарити прийшов Гансик. У них виник конфлікт, і дівчина нехотячи перевернула полицку. Розбився Мікі Маус – підставка для електричної зубної щітки Меді. Наступного ранку зі солодкого сну Маргариту вирвав шалений крик: Меді біла

Гансика, бо думала, що це він розбив Мікі. Та коли вона дізналася, що це зробила Маргарита, то навіть не сварилася.

РОЗДІЛ 5, У ЯКОМУ МАРГАРИТА ПРОВОДИТЬ СПОЧАТКУ ОДНУ БЕЗТУРБОТНУ ГОДИНКУ, А ПОТІМ ІЩЕ ОДНУ

Щосереді Маргарита з мамою зустрічалися для "бабської розмови". Відразу ж після школи Маргарита проводила з мамою дві години у "малого італійця". "Малим італійцем" вони називали один ресторан, на відміну від "великого італійця", де все було значно-значно дорожче.

Мама розповіла, що Марі-Луїза дуже хотіла завтра-післязавтра піти на якусь конференцію, а тепер не зможе, бо Пепі захворів. Маргарита розмірковувала, чи може прогуляти післязавтра контрольну з математики... Це була остання контрольна в цьому році, та дотепер Маргарита не пропустила жодної. Математика давалася їй легко. Тому дівчина сказала мамі, що пропустить школу і побуде з Пепі. Тільки Маргариті не подобалося, що Марі-Луїза захопилася недавно езотерикою і вірила в різну бридню.

Маргарита згадала, що хотіла обговорити з мамою проблему Іксі. Та в мамі уже не було часу.

Біля газетного кіоску перед "маленьким італійцем" уже чатував Флоріан Кальб. Маргарита не домовлялася з ним про зустріч, але Флоріан добре затямив її звички. Він знав, де можна знайти дівчину по середах близько третьої години. Вони пішли до парку, обговорюючи шкільні справи. Флоріан мав у школі кілька поважних проблем. З латини та математики в нього було щось посередині між "задовільно" і "незадовільно". З математики навіть дуже близько до "незадовільно". Та Флоріан не дуже тим переймався! Флоріан розповів, що студент-математик Берті, який був репетитором Кальба та Гансика, сказав, що Гансик зовсім безнадійний. Маргарита зовсім не хотіла думати про свого брата-невдачу.

Флоріан облишив цю тему і вони сіли на лавочку та насолоджувалися сонцем. Хлопець переживав, щоб його ніс не спікся на сонці. Маргарита жартувала з Флоріана та вважала його марнославним. Флоріан притиснув її до лавки. Старий пан із маленьким песиком на шнурку поспішив Маргариті на допомогу. Він думав, що хлопець і дівчина незнайомі, тому провів Маргариту до дитячого майданчика, де було "безпечніше". Маргарита сказала старому, що піде додому. Щойно чоловік і песик зникли за кущами бузку, прибіг Флоріан, вимахуючи Маргаритиною торбою. Маргарита сміялася з хлопця. Флоріан поставив торбу на стежку, обняв Маргариту і поцілував. Коли за деякий час Маргарита вивільнилася з його обіймів, попереду, біля куща бузку, вона побачила пана з песиком. Вони втекли, але коли Флоріан запитав дівчину, чи вона ще піде до Гінцеля сьогодні, а Маргарита сказала, що піде, Флоріан образився і пішов.

Гінцель був у майстерні. Маргарита поцілувала його в метелика на щоці. "Ти пахнеш Кальбом", – сказав Гінцель. Це, звісно, була цілковита нісенітниця. Гінцель просто знав, що Флоріан любить забирати Маргариту з обіду в "малого італійця". Маргарита і Гінцель поцілувалися, бо поцілунку в метелика хлопцеві було замало.

РОЗДІЛ 6, У ЯКОМУ МАРГАРИТА РОЗУМІЄ КЛОПОТИ КАЛЬБА, АЛЕ НЕ ПОДІЛЯЄ ПОГЛЯДІВ МАРІЇ-ЛУЇЗИ

По дорозі зі школи Флоріан знову порушив складну проблему канікул. Він мав твердий намір на канікулах вирушити разом із Маргаритою в подорож Європою. На всі два місяці. Зі спальником, наметом і посудом. Уже кілька місяців він двічі на тиждень по обіді підпрацьовував помічником продавця у крамниці делікатесів, аби назбирати грошей на дорогу. А які запеклі суперечки зі своїми старими йому довелося витримати, щоби вибороти дозвіл на канікули без батьків! Старі Кальби ніяк не хотіли відпускати свого малого Кальба самого.

Маргарита брехала Флоріану, що мусить випросити дозвіл у тата. Насправді ж усе було значно-значно складніше. Тато хотів разом із дружиною та дітьми полетіти на місяць до Португалії. А на решту канікул збирався відіслати своє потомство до бабусі у Цветль. Але: мама призналася Маргариті, що до Португалії не хоче, а хоче відпочити сама, Меді хотіла їхати з Пепі до бабусі хлопчика, а Гансик мріяв провести усі канікули у цветльської бабусі.

Маргариті було зрозуміло: від маминого рішення залежала і доля її, Маргаритиної, відпустки. Якщо мама зробить те, що вона вважає своїм "обов'язком", і поїде разом із родиною до Португалії, то Маргарита зможе втілити свої плани. І тоді їй залишиться тільки вирішити проблему Гінцеля-Флоріана. Якщо ж мама послухається свого "бажання" і не поїде до Португалії – отоді почнеться!

У четвер і п'ятницю Маргарита сиділа з Пепі і навіть ночувала. Першого дня Маргариту відвідав Флоріан. Він хотів вийти з дівчиною від Пепі у порожню кімнату, щоб їм ніхто не заважав. Маргарита не хотіла, і ображений Флоріан пішов. Наступного дня прийшов Гінцель. Це втішило не лише Маргариту, але й Пепі. Малий обожнював Гінцеля. Вони погралися, а Маргариті було весело.

Вечорами в четвер і п'ятницю Маргарита допізна дискутувала з Марі-Луїзою, яка поверталася додому сповнена нових вражень і розповідала всілякі дивні речі. Виявляється, на конференції говорили про місячну релігію. Місяць, повчала Марі-Луїза Маргариту, – це жіночий принцип. Натомість Сонце – чоловічий. І з цим треба боротися. Треба повернутися до жіночого принципу.

У суботу, з головою, переповненою місячними премудростями, Маргарита повернулася додому. На порозі її зустрів похмурий тато. Маргарита здогадувалася, що до такого розпачу тата довела подвійна нічна самотність. Тато сварився, що дочка прогуляла школу, доглядала Пепі і ночувала не вдома. "Якщо хочеш, можеш завести собі всюди по ліжку! Ще одне в Гінцеля, а ще одне, можливо, в того дурника Кальба!" — кричав тато. Маргариті було смішно.

Трохи згодом повернулися з магазину мама та Меді. Сестричка хотіла знати, як почувається Пепі й чи можна буде його відвідати. Мама уже підозрювала, що тато сварився з Маргаритою щодо її ночівлі у Марі-Луїзи. А потім мама сказала, що приходив Конні і хотів терміново поговорити з Маргаритою. Дівчина була дуже здивована, бо сусідський Конні ще ніколи не хотів із нею терміново поговорити.

Дотепер він дзвонив у двері зазмаєрівської квартири, тільки щоби щось позичити. Конні був на рік старший за Маргариту. Він уже закінчив школу. Кілька днів тому склав випускні іспити. Маргарита знала, що у Конні є дівчина, яка приходила до нього тричі на тиждень.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 7, У ЯКОМУ ДВА БУДИНКИ МРІЙ ПЕРЕТВОРЮЮТЬСЯ НА ОДИН

Маргарита пішла до Конні. Двері відчинила його мама. Жінка була дуже балакуча, а уся квартира скидалася на антикварну крамницю, бо там було безліч старовинних речей і мало місця. Конні саме вибіг у кіоск, тому його мама пішла варити каву, щоб пригостити дівчину. Коли Конні прибів, його мама не давала йому пояснити, чому він шукав Маргариту. Врешті, Конні розповів, що зі своєю дівчиною Мартіною хотів поїхати на все літо до Греції. Там є будиночок, про який він мріє вже чотири роки. Ще у березні Конні заплатив наперед за всі два місяці. Конні зі своєю дівчиною, її сестрами, а також з приятелем Андреасом, його дівчиною та її подругою хотіли провести літо в цьому грецькому "будинку мрії". Але тепер Мартіна провалилася на іспиті з математики і її перенесли його на осінь. І тато категорично заборонив їй їхати до Греції. Її сестер теж не відпускають, а друг Конні Андреас передучора потрапив на мопеді в аварію і тепер лежить у лікарні в гіпсі. А його подруга Бібі не хоче покинути свого бідного загіпсованого хлопця. А її подруга Лотті не хоче їхати до Греції без Бібі.

Тепер у Конні був прекрасний будинок на грецькому острові, та не залишилося нікого, хто би міг скласти йому товариство. Тому він запропонував їхати Маргариті. Хлопець показав фото того будинку в Греції. На фотографії був білий двоповерховий будиночок із пласким дахом, блакитними віконницями та дверима й білим балкончиком над входом. До дверей вели дві сходинки. На них дрімало двійко рудих котів. Обабіч сходинок у зелених бляшаних відрах росли олеандрові деревця. "Там відразу за ним починається море, – пояснив Конні, – а навпроти – кав'ярня".

Маргарита втупилась у фотографію. Вона відразу ж упізнала цей будиночок. То був будинок не лише сусідової, але і її власної мрії. Торік Закмаєри були у відпустці в Греції. На острові Наксос. Одного разу Маргарита, мама та Меді поїхали на прогулянку катером. Катер тричі причалював у портах сусідніх островів. За третім разом – на острові Парос. І тут Маргарита побачила цей дім. Вона часто згадувала про нього, навіть після відпустки. "Звичайно, ти можеш взяти з собою, кого захочеш, – сказав Конні. – Що більше, то краще".

Маргарита згадала, що Гінцель хотів поїхати з нею в Югославію, а Флоріан хотів подорожувати з нею Європою. Та потім у неї виникло напрочуд спокійне міркування: "Я хочу в цей будинок, а що хочуть інші – мене не обходить!" Маргарита сказала Конні, що він може розраховувати на неї. Ударивши по руках, вони зафіксували укладення угоди.

Маргарита розмірковувала, з ким першим вона поділиться своїми планами на літо.

Вдома вона розповіла, що домовилася з Конні відпочивати на Паросі, в будинку, про який, як виявилось, вони обоє, незалежно одне від одного, вже давно мріяли. Родина замовкла, а потім Меді сказала, що теж не їде в Португалію, а разом з Пепі їде до його бабусі. "А я залишуся на все літо в нашої бабусі!" – вигукнув Гансик. "Ви що, всі повар'ювали?" – тато підскочив і забігав по вітальні. Та через деякий час тато і мама дійшли згоди, що поїдуть одні в Шотландію. Маргарита зрозуміла, що мама зробила жертву, бо вона ж хотіла відпочити сама.

Меді та Гансик зраділи. Меді відразу поскакала в коридор, щоби зателефонувати Марі-Луїзі та Пепі. А Гансик посміхнувся широкою посмішкою. Маргарита абсолютно не могла собі уявити, де у цветльському літі криється хоч краплиночка щастя. Вона підозрювала, що Гансикове щастя пов'язане з можливістю непорушно лежати під грушею і поглинати неймовірні кількості бабусиних харчів.

Згодом Гансик почав займатися математикою, але він нічого не розумів. Маргарита вирішила допомогти. Їй вдалося навчити брата розв'язувати задачі, і він дуже радів.

РОЗДІЛ 8, У ЯКОМУ ФЛОРІАН ПУСКАЄТЬСЯ БЕРЕГА, А ТАТО НЕНАРОКОМ ДЕЗІНФОРМУЄ ГІНЦЕЛЯ

Суботній вечір Маргарита провела на дискотеці "Конекшен". Загалом, вона не дуже любила дискотеки. Музика, яка там гриміла, була для неї заголосна і не надто відповідала її смаку. Здебільшого Маргарита просто стояла за шинквасом; дивилася, як танцюють інші, і слухала, як хтось верещить їй щось у вухо. Цього вечора в "Конекшені" була й Іксі. Вона знову була у формі й у доброму гуморі. Іксі сказала Маргариті, що Герберт-Кальоша – придурок, бо збрехав про СНІД в колишньої Робертової дівчини. Маргарита охоче пораділа би разом із Іксі, та їй це не дуже вдавалось, бо коли вона уявляла собі піраміду інтимних контактів, на вершині якої перебувала Іксі, в неї мороз по шкірі йшов. Іксі з Робертом, Роберт із безліччю інших дівок, ті дівки з безліччю інших чуваків, а чуваки... Без сумніву, скоро знову буде паніка.

Поки Маргарита снувала цю сумну думку, до шинквасу підійшов Флоріан. Його супроводжувала білява дівчина, котрої Маргарита ще ніколи не бачила. Білявка була смішно одягнена, виглядала, як молода хуторяночка. Флоріан цілував білявку. Маргарита й оком не змигнула. Вона вже добре знала цю Флоріанову тактику. Він хотів довести, що може мати безліч дівчат, тому Маргарита мала з ним переспати, щоб він не покинув її.

Маргарита підійшла Габрієли. Подруга сумувала, бо ще не зустрічала свого Анатолія. А він їй навіть снівся у якихось кошмарних снах. Коли почалася Габрієлина улюблена пісня, вона пішла танцювати. Маргарита вирішила, що на сьогодні норму відвідування дискотек виконано. Вона проштовхалася до виходу повз шинквас, де все ще стояли Флоріан і хуторяночка, не випускаючи одне одного з обіймів і не відводячи одне від одного здебілих поглядів.

Підійшовши до свого будинку, Маргарита помітила, що в помешканні Закмаєрів іще горіло світло. Це було дивно. Виявилось, що до них приїхала тітонька Ізольтда – татова двоюрідна сестра.

Мама була в кухні. Вона сказала Маргариті, що тато зробив дещо жахливе. Коли прийшов Гінцель, тато саме розповідав Ізольді про те, що він з мамою летить в Шотландію, а Маргарита із Конні – до Греції. І Гінцель швиденько попрощався і забрався геть.

РОЗДІЛ 9, У ЯКОМУ МАРГАРИТА, ПО-ПЕРШЕ, РОЗДРАТОВАНА, ПО-ДРУГЕ, ЛАМАЄ ГОЛОВУ НАД ПРОБЛЕМАМИ, ТОЖ, ІЗ ЯКОГО БОКУ НЕ ГЛЯНЬ – НЕВЕСЕЛЕ ЖИТТЯ

Маргарита проспала до обіду. Їй хотілося, щоб ніхто її не чіпав. Весь день вона провела за в'язанням, бо хотіла з ниток дванадцяти різних кольорів витворити строкатий шедевр в'язального мистецтва. Мама сказала їй, щоб пішла до Гінцеля і все пояснила, та дівчина не хотіла. Мама віддавна з упередженням ставилася до Флоріана. Вона вважала його "солоденьким тупаком" і "малолітнім лялюсем". А Маргарита не знала, з ким вона хоче їхати: Флоріаном, чи Гінцелем.

У понеділок, ідучи до школи, Маргарита прийняла рішення: на великій перерві вона розповість про все Флоріанові. Щоби змусити себе до цієї неприємної розмови, вона наклала на себе кару на той випадок, якщо в останній момент злякається й відступить. "Якщо я йому сьогодні цього не скажу, – поклялася вона собі, — то після обіду три години займатимуся з Гансиком математикою!"

У школі Флоріан просив Маргариту вибачити за ту білявку, бо він був п'яний. Ні на уроках, ні на перервах Флоріан не відривався від словничка, бо мав здавати іспит з латини. А після іспиту, який він таки склав, хлопець був такий щасливий, що Маргарита перенесла "вирішальну розмову" на дорогу додому.

Та коли вони вийшли зі школи, на Флоріана чекала білявка. Він хотів тікати від обох дівчат, але Маргарита міцно тримала його за руку. Флоріан вирвався від Маргарити, забіг назад у школу і зник у коридорі, що вів на подвір'я. Після обіду Маргарита займалася з Гансиком математикою — обіцянка є обіцянка! Гансик був у захваті і навіть вірив, що зможе здати іспит з математики.

Вечір Маргарита провела перед телевізором. Гінцель так і не зателефонував.

У вівторок на великій перерві Маргарита сказала Флоріанові, що в Європу з ним не їде, бо хоче до Греції. Флоріан думав, що це через білявку. Аж до дзвінка на наступний урок Маргарита намагалася донести до нього свою думку. І тільки почувши, що про відпустку у Греції вже все домовлено зі сусідським Конні, він допетрав, що йдеться не про "сцену ревностів" і що Маргарита має цілком серйозні наміри. Флоріан почав лаятися. На уроці англійської він написав записку, що коли вона не передумає, між ними усе закінчено. Записку навіть помітила і прочитала вчителька, що дуже обурило клас: усі вважали, що в цю справу вчительці не треба пхатися.

Отож, Маргарита і Флоріан порвали, а на перерві він віддав їй подарунки, які вона колись дарувала йому: червону ручку та зелений годинник. Ручку Маргарита подарувала йому на Різдво, а годинник – на день народження. Маргарита запхала ручку та годинник до торби і подбала, щоби на її обличчі не відобразилася жодна емоція.

Маргарита аж надто погано не почувалась після розриву з Флоріаном. І її це трохи бентежило. Адже щойно розірвалися стосунки, які тривали три роки! Проте загалом її душевний стан можна було визначити просто як "доволі знервований". Маргарита вирушила до Гінцеля, щоб і з ним усе вирішити. Але в майстерні його не було. Двері квартири теж ніхто не відчиняв, а старенька сусідка сказала, що хлопця нема уже кілька днів. Дівчина залишила записки з проханням подзвонити і в майстерні, і в квартирі, а сама пішла додому. Чекаючи дзвінка, вона займалася з Гансиком математикою. Брат уже знав, що вона розійшлася з Флоріаном, і попросив віддати йому той годинник, що повернув Флоріан. Маргарита віддала годинник Гансові.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 10, У ЯКОМУ В МАРГАРИТИ З ПЕРЕЛЯКУ ТРЕМТЯТЬ КОЛІНА, А МАМА, ЯК І НАЛЕЖИТЬСЯ ДОБРІЙ МАТЕРІ, НАМАГАЄТЬСЯ ЦЬОМУ ЗАРАДИТИ

Наступного дня Гінцель також не подзвонив. Зранку Маргарита пішла до його будинку і виявила, що записки на місці. Потім вона пішла до школи, а після уроків ще раз поїхала до Гінцелевого будинку. Потім подалась у "Ваксельбергер". Там вона застала тільки Іксі та Габріелу. Іксі сказала, що Гінцеля вже тиждень тут не було. Маргарита розповіла дівчатам про те, що сталося. Вона почала панікувати і плакати. Дівчина подзвонила мамі і розповіла про свої клопоти. Мама сказала зайти у квартиру Гінцеля, адже у майстерні були ключі, а ключ від майстерні Маргарита мала. Мама відправила Маргариту і Габріелу в майстерню по ключ від квартири, а потім і сама приїхала. Мама з дівчатами зайшли до квартири, але Гінцеля не було. На підлозі були розкидані якісь лахи. Видно було, що тут поспіхом пакували валізу і викидали зайвий тягар.

Тут була і купа недописаних листів до Маргарити. Мама та Габріела залишили Маргариту саму і поїхали. Тоді дівчина лягла на смугастий матрац і почала читати листи. Загалом, тут було тринадцять чернеток. Кожна починалася словами "МАРГАРИТКО, МОЯ КВІТКО". Неможливо було навіть зрозуміти, який лист Гінцель написав першим, а який останнім. З листів було зрозуміло, що Гінцель подумав, ніби Маргарита закохана в Конні, бо їде з ним відпочивати. А Гінцель вважав, що його суперник – Кальб. Хлопець писав, щоб Маргарита віддала замовлення, які він зробив. Гінцель ще писав, що їде кудись, але Маргариту все одно любить. У тринадцятій чернетці після звертання взагалі не було ні слова, тільки кілька поморщених і безколірних плям завбільшки з шилінг. Маргарита вирішила, що це висохлі сліди сліз. Це її так зворушило, що вона теж заплакала.

Маргарита вдягла Гінцелеві штани, футболку і светр. Це її трохи заспокоїло. Понад дві години Маргарита просиділа на смугастому матраці. Вона не мала сили повертатися до щоденних проблем. Врешті-решт, Маргарита вирішила – про всяк випадок – написати Гінцелеві листа. Вона написала, що точно не любить Конні, і хоче поїхати Гінцелем у будинок своєї мрії. Вона поклала лист на подушку і пішла в

майстерню. Дівчина вирішила віддати замовникам готові прикраси, а п'ять невиконаних замовлень захотіла зробити сама. Маргарита переглянула Гінцелеві ескізи й узялася до роботи.

Згодом Маргарита хотіла зайти у кав'ярню, та Анні, що саме була поблизу, порадила не заходити, бо там Флоріан і білявка. Маргарита все ж зайшла. Флоріан цілував білявку.

РОЗДІЛ 11, У ЯКОМУ МАРГАРИТА СТРАЖДАЄ ВІД ОДНОГО ВИРВАНОГО ЗУБА ЗНАЧНО БІЛЬШЕ, НІЖ ВІД ІНШОГО, ПРОТЕ ВІДХИЛЯЄ ПРОПОЗИЦІЮ ЛІКАРЯ

Наступні дні, а також усі вихідні Маргарита сиділа за Гінцелевим столом і виконувала замовлення. Крім того, Маргарита регулярно займалася з Гансиком математикою. Вона ще завзято прибирала у своїй кімнаті, дов'язала светр і подарувала його мамі. Аж такою бідною-нещасною Маргарита і не почувалася. Хіба що на матраці в Гінцеля, коли читала його листи. От тільки тепер у неї було якесь дуже дивне відчуття. Таке, ніби їй вирвали великі корінні зуби й від них у роті залишилися дірки, і вони трохи поболювали і дуже бентежили. Тієї дірки, де раніше був зуб "Флоріан", майже не відчувалося. Вона тільки заважала і псувала настрій. Кальб бігав за кожною спідницею, не зробивши жодної "перерви на траур", він наговорював на Маргариту всім однокласникам і спільним друзям.

Давати собі раду з другим "вирваним зубом", Гінцелем, Маргариті було набагато важче. Дірка від нього була дуже болюча і не збиралася гоїтися. Надія на те, що Гінцель повернеться і покійно проситиме про примирення, з кожним днем ставала дедалі примарнішою. Мама вважала, що у проблемах доньки винна її "нерішучість і спричинений нею хаос у плануванні відпустки".

Якось Маргарита пішла до Конні, щоб спитати про плату за будиночок. Хлопець сказав, що не треба грошей, бо його родичі дуже розщедрилися, коли він отримав атестат. Маргарита не хотіла жити в Греції за його рахунок, бо їхала вона одна. Конні сказав, що його дівчина почала ревнувати до Маргарити, а потім взагалі його кинула. А Конні зізнався їй, що йому дійсно подобається Маргарита. Дівчина почала заспокоювати Конні, але він був засмучений, бо його колишня розказувала усім, що в ліжку він ні до чого.

Маргарита вирішила розповісти Конні про свої "вирвані зуби", адже від покинутого коханця можна було сподіватися співчуття і розуміння! Маргарита мала рацію! Конні її розумів. Він анітрішечки не звинувачував її в тому, що сталося.

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 12, У ЯКОМУ МАРГАРИТА БЕРЕ СЕБЕ В РУКИ, А ДОБРЕ СЛОВО ПОКРАЩУЄ ЗІПСУТІ СТОСУНКИ

Останній тиждень навчального року почався з дощового понеділка. Маргариті не хотілося йти у школу, бо контрольних уже не було, а всі оцінки були виставлені. Дівчині було нелегко щодня впродовж п'яти годин, зібравши всю волю в кулак, вдавати,

ніби її колишній хлопець для неї не існує.

Маргарита згадала, що допомогла Гансику "витягнути" обидва іспити, які він мав скласти "на осінь". Незадовго до виставлення остаточних оцінок вона підійшла до двох учителів, котрі погрожували поставити Гансикові "незадовільно" і переконала їх змінити свою думку.

Мама дозволила дочці не йти до школи. Маргарита поспала до обіду, а потім зайшла до Конні. Та там була лише його мама, яка хотіла говорити. Дівчина мусила вислухати її. Мама жалілася на уже колишню дівчину Конні.

Потім Маргарита пішла у "Ваксельбергер". Там була половина її класу. Поряд із Габрієлою були два вільні крісла. Маргарита сіла на одне з них. Згодом прийшов Флоріан, який виходив у туалет. Він сів поряд із Маргаритою. Вона вела себе природньо, а Флоріан не був невимушеним. Здавалося, він почував себе дуже незатишно. Він почав розповідати Отті Горнекові одну "офігенну історію" про те, що з ним буцімто сталося вчора ввечері. Маргарита не могла допустити, щоби Флоріан так ганьбив себе і виставлявся на посміховисько. Вона поклала руку Флоріанові на коліно і попросила припинити розповідь. Згодом вона попросила хлопця не ображатися і залишитися друзями.

Потім Іксі пожалілася Маргариті, що Роберт знову зняв собі якусь дівку і кудись поїхав. Маргарита запропонувала їй їхати в Грецію, але Іксі сказала, що вона банкрут і скоро поїде кудись на заробітки. Те, що незабаром тут уже не буде Іксі, дуже засмутило Маргариту.

Згодом Маргарита вийшла з кав'ярні і розглядала вітрини, бо їй дещо було потрібно для відпочинку. Та раптом їй заболів живіт, і вона почала шукати туалет. Дівчина вирішила забігти до мами на роботу, бо це було близько, і там був туалет. Після туалету Маргарита зайшла у мамин кабінет, але мами не було. До сусіднього кабінету увійшли мама та Марі-Луїза, і Маргарита почула їхню розмову. Дівчина дізналася, що у мами недавно був роман, вона тільки-но порвала з тим чоловіком, бо діти їй важливіші. Маргарита не дослухала і вибігла, щоб ніхто її не побачив.

РОЗДІЛ 13, У ЯКОМУ МАРГАРИТА РОЗДУМУЄ ПРО ЗВОРОТНИЙ БІК СКЕЛЯСТОЇ БРИЛИ Й ЦІЛУ НІЧ ЧЕРГУЄ НА ТЕЛЕФОНІ

У вівторок уранці Маргарита знову чемно сиділа у школі. Флоріан про неї вже нічого не розповідав! Маргаритине християнсько-людяне примирення у "Ваксельбергері" подіяло.

Після школи Маргарита поїхала з татом по крамницях, бо він був дуже щедрий. Вона купила два купальники, дві пари сандалів, чотири футболки, одну міні-сукенку, льняні штани і трохи косметики.

Вдома вона переглянула пошту. Між рекламними брошурами бала листівка. На ній було написано: "З любов'ю, давньою, але незмінною. Гінцель!" На превеликий жаль, листівку було адресовано "пані Елізабет Закмаєр". Підтвердження Гінцелевої незмінної любові до мами Маргариту анітрішки не втішило.

Згодом Конні сказав Маргариті, що з квитками до Афін усе добре, але з рейсом

Афіни – Парос щось не виходить, бо вони все ще у списку бажаючих, і не відомо, чи дійде до них черга. Це означало, що вони довідаються в останній момент, чи зможуть летіти, чи ні. Можливо, навіть не раніше, ніж в афінському аеропорту. Тому треба зарезервувати собі місця на кораблі. Маргарита дала згоду на резервування квитків на корабель і запитала Конні, чи не помирився він із Мартіною. Конні заявив, що про жодне примирення не може бути й мови.

Як не дивно, мама прийшла додому відразу ж після роботи. Вона сказала, що в неї болить голова, і тому закрилася у спальні.

Коли Маргарита готувала вечерю, постійно дзвонив телефон. Та ніхто не говорив, коли Маргарита чи Гансик підносили трубку. Після десятого дзвінка мама сама поговорила. Маргарита зрозуміла, що то її коханець Макс. Про Макса знала Меді, вона усе й розповіла Маргариті.

Тато прийшов із роботи вчасно. Він весело закричав: "їсти, їсти, їсти!" Довідавшись, що в мами болить голова і вона лежить у ліжку, він дуже розхвилювався і хотів лікувати її, однак Маргарита пояснила, що буде ліпше, якщо він навіть не заходитиме до мами в кімнату.

Після вечері, коли Маргарита, Гансик і тато прибирали в кухні, знову задзвонив телефон. Тато хотів уже дзвонити у поліцію, але Маргарита спинила його і сказала, що то хтось з її однокласників.

Незадовго до півночі – Гансик і Меді вже спали, а Маргарита саме була в лазничці й чистила зуби – знову пролунав телефонний дзвінок. Не встигла Маргарита відкласти зубну щітку, як тато вже був біля телефону. А за кілька секунд дуже лагідним тоном він сказав: "Любий хлопчику, якщо ти негайно не припиниш свої дурні жарти, я, на жаль, буду вимушений поговорити з твоїми батьками!" Маргариті було з чого похихотіти, адже, коли чоловік погрожує коханцеві татом і мамою, це справді кумедно.

Вкладаючись спати, Маргарита, щоби запобігти подальшим дзвінкам, забрала телефон до себе в кімнату. Вона поставила його біля ліжка на диванну подушку, поклала зверху ще дві подушки і накрила цю подушкову гірку ковдрою.

РОЗДІЛ 14, У ЯКОМУ МАРГАРИТА ДАЄ МАМІ ДОБРУ ПОРАДУ, ВІДХИЛЯЄ МАМИНУ ДОБРУ ПОРАДУ І СТРАЖДАЄ ВІД НАДМІРНОГО СПОЖИВАННЯ КРЮШОНУ

Цієї середи Маргариті зовсім не хотілось іти на зустріч із мамою. Дівчині не виходив із голови "Макс", і вона не знала, що їй робити. Зізнатися мамі, що вона в курсі? Чи вдавати, ніби вона вірить у якогось телефонного ідіота. Зайшовши до "малого італійця", Маргарита вирішила залишити розв'язання проблеми для мами. Мама розповіла, що Гінцель зранку телефонував їй на роботу і дала дочці номер його телефону. Мама говорила, що то саме Гінцель дзвонив вчора весь вечір. Але Маргарита сказала, що знає усе про Макса, і саме Меді про все їй розповіла. "Але ж моя наймолодша донька не може бути мені союзницею в моїх позашлюбних зв'язках! – сказала мама. – Напевно, мені треба про все розповісти Закмаєрові!" Маргарита переконала маму, що зараз не час розповідати, бо тато щасливий перед поїздкою в

Шотландію.

Ввечері тато був щасливий, бо мама була вдома. Він планував летіти у відпустку першим класом, радів, що в день відльоту – їхня річниця весілля.

Маргарита пішла на вечірку, яку Габріела влаштувала у своєму саду, з ліхтарями, свічками та персиковим крешном. Включно з господинею на заставі було дванадцять осіб. Усі, крім Маргарити і Габріели, прибули парами.

Габріела виливала Маргариті своє горе: її Анатоль не прийшов! Вона його "нарешті-нарешті" знову зустріла у басейні, й він залізно пообіцяв прийти на її свято. Габріела, схиливши голову на коліна, рюмса і стогнала. Маргарита поплескала її по спині.

Після вечірки Маргарита застала вдома тільки Гансика та Меді. Меді вже мирно похрюпувала, а Гансик саме вийшов до кухні за "опівнічною перекусом", яка складалася з велетенської банки оселедців. Брат сказав, що мама з татом пішли на пиво.

Наступного дня у школі Габріела дуже раділа, бо після півночі Анатоль таки прийшов.

Після обіду Маргарита пішла у "Ваксельбергер". То був останній робочий день Іксі. Подруги сумно сиділи за столиком. А прощаючись, Іксі ридала так, що Маргаритине ліве плече промокло наскрізь. Маргарита попросила в Іксі грубий зошит із боргами. Восени вона мала намір потрясти всіх боржників Іксі.

Увечері Маргарита почала пакувати речі. Мама радила дочці подзвонити до Гінцеля, але мама з дочкою почали сваритися. Прибіг тато. Маргарита хотіла сховатися у лазничці. Але там, посеред гори блакитної піни, сиділа Меді. У туалеті сидів Гансик. "Як ви всі мені набридли!" – крикнула вона і вибігла з квартири. Дівчина пішла до Конні. Його мама уже спакувала йому всі речі.

Маргарита скористалася ліжком Конні не як сидячим, а як лежачим місцем. Вона не мала би нічого проти, якби Конні приліг поряд із нею. Ба навіть чекала цього! На жаль, Конні не зрозумів змін у Маргаритиних почуттях. Цілком цнотливо і чемно він зайняв місце біля її ніг і не зробив ані найменшої спроби наблизитися. Маргарита поклала свої гарні голі ноги хлопцеві поперек колін. Конні сприйняв це спокійно, зазначивши тільки: "О! Ти вже досить засмагла!".

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ 15, У ЯКОМУ МАРГАРИТА ДУЖЕ ВТОМЛЮЄТЬСЯ, А МАМА ПЛУТАЄ ГОРОБЦІВ І МЕТЕЛИКІВ, ЩО МАЄ ДУЖЕ ПОЗИТИВНІ НАСЛІДКИ

Увечері того дня, коли дітям видали табелі, тато повів свою сім'ю до "великого італійця". То була родинна традиція. Цього року святкували не тільки Маргаритин прекрасний середній бал, але і Гансиків позитивний результат. Меді обурювалася, бо мала лише відмінні оцінки, а раділи більше за Гансика, який ледь не завалив навчання, але за допомогою Маргарити усе здав.

У суботу Маргарита вирушала на відпочинок. Тато поговорив з нею і порадив, як

уникати усіх загроз і небезпек, які чигатимуть на неї в дорозі. Потім тато повіз Гансика у село. Конні зайшов по Маргариту, і Меді спитала, чи він тепер зустрічається з її сестрою. Меді сказала, що Флоріан їй не подобається, але такого гарного метелика, як у Гінцеля, Конні не має.

Маргарита і Конні прилетіли в Афіни. Їм пощастило потрапити в літак, що летів до їхнього острова. Вони прибули о другій ночі. Потім їхали на таксі через весь острів до свого будиночка. Маргарита роздивилася довкола будинку. Два тьмяні ліхтарі освітлювали маленьку площу, на одному кінці якої вона сиділа. Посередині площі був фонтанчик. Дівчина і хлопець хотіли зайти. Обабіч сходів були олеандрові деревця, а на сходинках теж щось було! Там щось рухалось! "І кого ж ми тут маємо?" – спитав Конні й поставив на землю свій вантаж. "Мене ви тут маєте! Я тут товчуся вже кілька годин. Думав навіть, що переплутав адресу!" — сказав Гінцель.

Конні піднявся сходами й відчинив вхідні двері. Гінцель сказав, що тут є багато птахів, і він буде збирати пір'я. Конні сказав, що тут більше метеликів, ніж птахів. Маргарита сказала, що це байдуже, і обійняла Гінцеля.

Конні спитав, чи Маргарита і Гінцель візьмуть кімнату на двох. Гінцель вибрав для них кімнату на першому поверсі з видом на море. Конні пішов милуватися світанком, а Гінцель застелив ліжко, на яке впала стомлена Маргарита. Вона заснула, а Гінцель сказав: "Завжди все стається так, як забажає наша Маргаритка".

Стислий переказ по розділах, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу